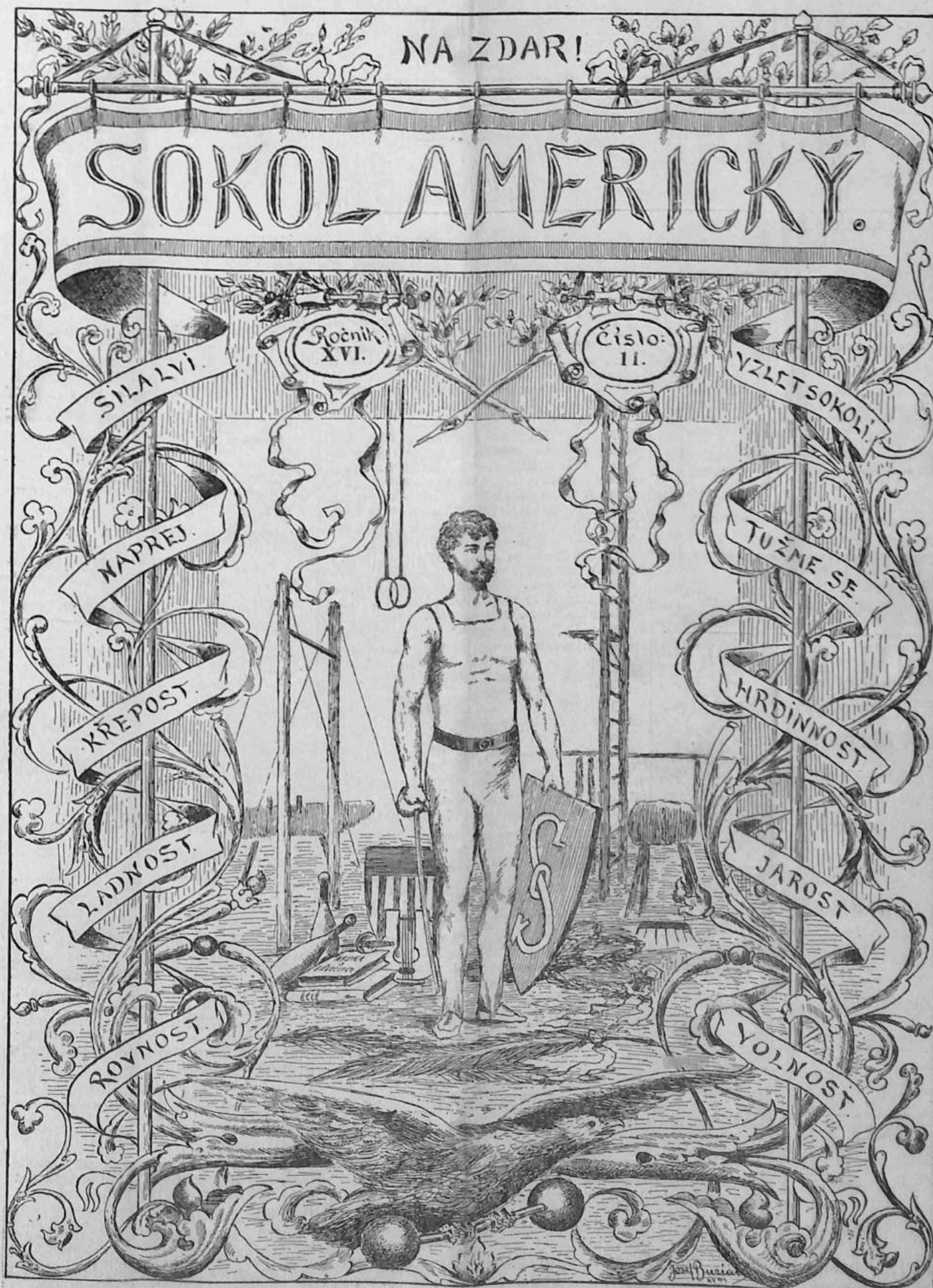

Toto místo jest vyhrazeno pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék
 proti kašli, chrapotu, katarrhu hrtanu a průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotín a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.
 Za 25c.

EMIL POLAK,
 1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

Knihy a časopisy redakci zaslané.

Sokol, měsíčník; redakce J. E. Scheinera, vyšlo číslo 13., ročník 20. Předplatné na rok jest \$1.10. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

Ženské Listy, jediný český časopis vydávaný a redigovaný českými ženami; věnovaný snahám žen, jich činnosti v rodině i společenském životě. Vychází 1. a 15. každého měsíce; předplatné na rok \$1.50. Adresa, Mme. Humpal-Zeman, 247 Polk st., Chicago, Ill.

Denní Hlasatel, denník věnovaný zájmům česko-amerického dělnictva vydávaný jest Českou Typografickou Unií. Předplatné na tento nejlepší, nejrozsáhlejší a zároveň nejlacnější český denník jest na rok \$5.50, na půl roku \$2.75 a na čtvrt roku \$1.50. Adresa: Denní Hlasatel, 611 Centre Ave., Chicago, Ill.

The Bohemian Voice, (Český Hlas) měsíčník vydávaný nákladem Národního výboru. Předplatné na rok jest \$1, jednotlivé číslo stojí 10c. Adresa: The Bohemian Voice, Omaha, Neb.

Slavie, politický týdeník. Předplatné na Slavii a záb. i poučnou přílohu „Rodina“ i s premií na rok \$3, na Slavii bez přílohy \$2.20, na Rodinu \$1.20. Adresa: Slavie, Racine, Wisconsin.

Domácnost, obrázkový časopis pro zábavu a užitečné poučení. Předplatné na Domácnost jest \$2.75 na rok, do Čech \$3.75 Adresa: Domácnost, 346 Broadway, Milwaukee, Wis.

Kewaunské Listy, politický týdeník, vychází v Kewaunee, Wis. Předplatné na rok \$2. Adresa: Kewaunské Listy, Kewaunee, Wis.

Pokrok Západu, politický týdeník; předplatné na rok \$2.20, s románovou přílohou „Knihovnou Americkou“, vycházející v sešitech 64stránkových, každých 14 dní, \$3. Předplatné na Knih. Am. \$1. Adresa: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Dennice Novověku, týdeník politický; předplatné na rok \$3.20; adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

Kmotr Čmuchašek, humoristický týdeník, vydávaný a řízený Emilem Bachmanem. Předpl. na rok \$1.80, na měsíc 15c. Adr.: „Čmuchašek“, 530 W. 18 St., Chicago, Ill.

Šotek, humoristicko-satyrický obrázkový týdeník. Redaktor a vydavatel B. Bittner, hlavní ilustrátor Oldřich Farský. Na rok předplácí se \$2.50 Adresa: Šotek, 702-704 Loomis St., Chicago, Ill.

Slovan Americký, dvoutýdeník politický (vychází v každý úterek a pátek); předplatné na rok \$2; adresa: „Slovan Americký“, Cedar Rapids, Ia.

Jan Michálek

— má —

POHROBNICKÝ ZÁVOD,
 403 E. 73. ul., N. Y.

Mou snahou jest solidně a správně ct. krajanům posloužiti. Ohrady k lotům, pomníky a pod. vždy řádně obstarám. — S úctou **JAN MICHALEK.**

JAN ČEPEK,
 JEDNATEL

pozemkový, přeplavní
 a na oheň neb život pojišťující.

Lodní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 403 E. 73. ul., New York.

Jan Šiman,

vyrabitel a dodavatel

OZDOBNÉHO
BROUŠENÉHO
MALEBNÉHO SKLA

všeho druhu, náležejícího

ku stavbám.

215-219 So. Clinton St. Chicago, Ill.

Nákresy a výpočty zašlu na požádání.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti revmatismus, bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
proti revmatismu

za \$1.00.

Výk. výbor Nár. Jed. Sok. obdržel z Prahy v 500 výtiscích

Úvahy a řeči dra. M. Tyrše,

uspořádané drem. Jos. E. Scheinerem.

Spisek tento měl by si objednat každý Sokol, aby poznal vznešené myšlenky zakladatelů českého Sokolstva.

Cena i s poštovní zásylkou 25 ctů. Objednatí lze pod adresou jednatele výk. výboru: Jos. Říha, 336 E. 71st St., New York.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVI.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1894.

Číslo 11.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 4-1 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají býtti uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

OBSAH.

Pěstujeme prostná. — Opravy závodní. — Ze vzdálené stepi. — O tělocviku dospělých s hlediště lékařského, od F. Lagrange (v pokračování). — Cvičení prostná, od Jana Mendika, spol. cvičitele N. J. S. (v pokračování). — Co bychom měli činiti, od V. B. Dibelky. — Národopisná výstava v Čechách a Sokolstvo americké, od F. Krejčího. — Skok do dálky, od F. Krejčího. — Sokol Americký. — Obzor. — Ze župy Střední. — Všem jednotám Střední župy. — Sjezd župy Střední. — Pro župu Střední. — Pisemnictví. — Dopisy: z Chicaga, z New Yorku, ze St. Louis. — Různá oznámení. — Schůze výkonného výboru N. J. S. a účetní zpráva jednatele.

Pěstujeme prostná.

Proč jsou u nás prostná popelkou?

Jednoduše proto, že nevíme většinou proč cvičíme a ti co to vědí, ti mylně se domnívají že cvičí za tím účelem aby se cvičiti naučili, totiž aby co možno brzy mohli prováděti cvičení která hned tak každému se nepovedou a na která leckdo se neodváží.

Kdybychom opravdu cvičili za těmi účely jak o tom tu a tam čteme, a jak o tom při různých příležitostech z úst těch povolanějších Sokolů slyšíme, pak by musila býti prostná u nás na místě prvého a nikoli posledního.

Naši hoši a právě ti vycvičenější, z těch pak především ti, kteří již tu a tam o závodech vynikli — ovšem že ne bez výjimky všichni — jsou s prostnými věčně na štíru. Raději by necvičili, než aby prováděli prostná.

Jest to úkaz velice smutný, ale příliš všední v našich radách.

Borci ti myslí že prostná jsou jen pro mládež, pro děti, a tyto vidouce že dospělí cvičí hlavně jen na náradí nechťají také s prostnými se spřáteliti.

Že prý to nic není, prováděti prostná. Pořádně se udiřit s těžkým břemenem neb hodně se udiřit na některém náradí, to je pro dobrého borce, však prostná ta jsou pro něho dětskou hračkou, nad těmi vždy jen pohrdlivě odhrne ret.

Jaké jsou to zvrácené náhledy.

A jak jsou mezi námi vkořeněny.

Tak se leckde vzily, že cvičitel musí požívat v tělocvičně hodně vážnosti aby mohl se odvážiti k pravidelnému pěstění prostných. A je-li pak mezi cvičenci některý zpyšnělý borec, jenž prostnými vždy opovrhoval, tu obyčejně je li z upřímuých přijde takový po prostných k cvičiteli se slovy: „A to bych byl nikdy neřek, že si

prostnými může člověk tak tělo procvičiti. Zapotil jsem se při těch prostných!“

Myslíme že nejsme daleko od pravdy, máme li za to že jen výjimkou v tom neb onom sboru prostná se pravidelně pěstují. A přece nemáme nad prostná cviků lepších, vydatnějších a účelnějších.

K nim netřeba žádných umělých pomůcek, zvláště upraveného místa. Za to však třeba dobré vůle těch, kteří je provádí, aby každý pohyb provedli náležitě a pak třeba cvičitele, jenž dovede prostná upravit tak aby nejen byla vydatným ale i zábavným cvikem.

Jsme přesvědčeni o tom, že by sbor, který by pěstoval prostná náležitě, dosáhl lepších výsledků, než jakých dosaženo v mnohých sborech při nerozumném cvičení na náradí.

Pilným pěstěním prostných vychoval by sbor jistě junáky pěkných a lepších postav i svalů mohutných, nikoli však medvědovitě neobratné a nejapné hrazdáře, bradláře a t. d. u nichž obratnost a svižnost objeví se jen na těch málo okamžicích, kdy právě jsou na náradí, jsouce mimo náradí jako kapr na písku.

Známe dobře ty nehezké postavy mnohých vynikajících borců. Vidíme je s těmi hlavami k prsoum nachýlenými, s těmi polovypuklými hrbety, vidíme ty jejich pohyby neúhledné mimo náradí prováděné ať již v tělocvičně, ať kdekoli jinde.

Zač stojí takové cvičení, které na místě aby tělo zušlechťovalo, ještě je znetvoří?

Nebylo tu třeba již dávno nápravy?

Jistě že bylo.

Marno však bylo dosud v tom směru působiti.

Musilo se viděti a vidělo se také jak ten a onen pilný cvičenec, (někde to byly celé čety) cvičením zrovna se hrbatí, to však nikomu nevadilo, jen když uměl pěkně cvičiti.

My jsme mnohokrát již poukázali na důležitost prostných, jichž pilným cvičením dají se docíliti výsledky znamenité, pokud vývoje pěkného těla se týká, však slov našich nebylo dbáno.

Snad v době přítomné jsou poměry poněkud příznivější.

Zdá se nám totiž, že pomalu všude již počíná se o tom rozumně uvažovati, zda třeba nám prováděti cviků obtížných a odvážných, jimiž člověku obyčejnému strach a hrůzu naháníme a tu přirozeně že musí se také pomýšleti na to abychom dali cvičícím nějakou dobrou náhradu za ty velkotouče, velpřemety atd.

Neznáme žádné lepší náhrady nad zavedení pravidelného pěstění prostných, čímž mnoho můžeme získati.

Župní cvičitelské sbory mohly by v té věci mnoho učiniti. Dosud málo v tom ohledu podniknuto, pokud vědomosti naše sahají. Po našem náhledu v každé hodině cvičební měla by prostná býti na pořadu a náležitý čas měl by jim býti věnován. Řádné provádění jich pak ať evičitel vyžaduje s přísností největší, kde toho třeba.

Dosud byla u nás prostná hračkou v koutě pohozenou, jež vytáhla se a trochu oprášila před veřejným vystoupením. Však i tu vždy bylo znáti že tou hračkou zacházeti neumíme. Velice často nebyla naše prostná o veřejných cvičeních ničím jiným než trpkým sklamáním pro evičitele a svědomitější evičence a velikou legraci pro diváky, kteří z četných chyb a z nešťastných pohybů div smíchy se nepopukali.

Jinak ovšem býti nemohlo. Kdo sám do opravdy něco neprovádí, nemůže očekávati že tím dojem vážný na diváka způsobí.

A přece jsou prostná pravé cviky, kterými nejspíše můžeme necvičícího v řady naše přilákat. V nich každý laik vidí něco co sám troufal by si také dovésti a co zdá se mu že musí býti tělu velmi prospěšné provozovati.

Neměli bychom k vůli sobě samým i k vůli tomu aby řady cvičících vzrostly, věnovati trochu více pozornosti prostným? Neměli bychom prostná pilněji a opravdověji než dosud pěstovati? —

Opravy závodní.

Ač s mnohých stran ozvali se hlasové aby odstraněny byly závody, přece zdá se že smělý takový řez nemáme v úmyslu provésti neodkladně. To zřejmě z toho že snažíme se v době poslední vymýtit ze závodů vše co bývalo vadným a shledáme-li i pak po všech opravách, že závody nemohou nám přinést užítka poměrného k obětem, jaké jim přinášíme, pak jistě že nadejde neodvratně okamžik, kdy rozehluáme se s nimi na dobro.

V stanovách N. J. S. hl. III. odst. 6., článek 5. praví:

„Po každých závodech odbývá se porada evičitelského sboru N. J. S., v níž mají hlas i evičitelé jednot, a v poradě té buďtež upravena pravidla pro závody na základě zkušeností nabytých“.

K tomuto článku přihlížeje uznal evičitelský sbor župy Chicagské za vhodné po závodech župních podobnou poradu konati a výsledek její oznámiti výk. výb. N. J. S.

Ze zápisu o poradě té vyjímáme:

„Při posledních závodech župy Chicagské přišli jsme k poznání že těžko jest získati soudce nejen těloviku znalé ale i spolehlivé. (Důvod jednoho Sokola za soudce navrženého, že v Čechách býval hasičem, stačil aby dostal se za soudcovský stůl. Smutné ale pravda.)

Aby pak i jiným nepřístojným věcem se předešlo, dovolujeme si doporučiti návrh aby na příště skupiny soudců nejen stupeň ale i provedení společně soudily. Dále doporučujeme aby příště všechny ceny jednotlivců odpadly, čímž přechod k zrušení závodů byl by mírnějším.

Zároveň shledáno, že až do dnes není pravidel po ruce, dle kterých stupeň cvičení neb sestavy přesně stanoviti by se mohl. Obvyčejně rozhodováno dle toho, jak právě „kus do krámu se hodil.“ Stupnice cvičební před časem v Čechách vydané jsou nedostatečné. Také

Krejčího rozlišování nepostačí. U nás pak dělá si každý stupně sám podle svého, což při závodech plodí mrzutosti, kteréž těžko rovnati, ježto ve směru tom žádných spolehlivých pravidel nestává. Z té příčiny započne evičitelský sbor župy Chicagské na ustanovení pravidel těch pracovati. Rádi bychom však viděli, kdyby výk. výbor vyzval i ostatní župní evičitelské sbory by práce se účastnily, čímž náhledy by se lépe vytříbily.

Práce ta jest důležitá a po řádném její provedení bude dán i výhost rozbrojům nemilým, jež z příčiny zmíněné často mezi námi vznikají.“

Máme za to že doporučení evičitelského sboru župy Chicagské výk. výboru podaná, jsou dobrá.

Výběr za soudce navržených Sokolů vždy měl by se dít co nejpečlivěji. Stanovy N. J. S. v tom směru znějí dosti jasně a určitě. Tam kde jest úplný nedostatek sil vhodných, lépe nikoho nedoporučiti za soudce, než doporučiti členy neschopné úřad soudcovský zastávati.

Tim když by skupina tří soudců určovala známku za provedení a nikoli každý soudce zvláště jak dosud se dělo, mnohé příčiny k steskům by odpadly. Víme že liší se často čísla soudců i o dva i o dva a půl bodu. Takové nápadné rozdíly vysvětlují se pak obyčejně stranictvím, což jen pohoršení působí.

Marné tu bývá dokazování že soudce čísoval dle svého nejlepšího uznání, jsa dalek všeho stranictví. Víme že dosud mnohý třeba schopný Sokol zdráhal se přijati soudcovství, věda že i při nejlepší vůli i při nejspravedlivějším soudění, bylo by těžko se zachovati. To by odpadlo když určovali by známku za provedení cvičení tři soudci společně. Věru že divíme se že podobné pravidlo již dávno nebylo ustanoveno. Mnohé hořkosti mohlo se tím na jisto předejiti.

Aby ceny jednotlivcům nebyly o závodech dávány, již několikráte, však marně bylo navrhováno. Jsme přesvědčeni že bylo by dobře ceny ony zrušiti.

Stesk na obtížné určování stupně cvičení jest oprávněný i bylo by záhodno aby se župní evičitelské sbory pokusily vypracovati trochu přesnější stupnici. Ta prospěla by velmi evičitelům při výběru cvičení nejen závodních, ale i pro obyčejné cvičení.

K vypracování podobné stupnice měl by vyzvati vrchní náčelník N. J. S. jednotlivé župní sbory evičitelské.

K tomu aby ostatní dvě změny doporučované evičitelským sborem župy Chicagské byly provedeny, bylo by třeba změnití příslušné články stanov N. J. S. a sice:

Hlava III., odstavec 11. článek 5., jenž zní:

„Tři soudcové u každého stolu vyvolí si soudce vrchního a dohodnou se vždy společně o stupni výkonů volných; provedení však soudí každý sám pro sebe.“

Dále.

Hlava III. odst. 10., jednající o odměnách pro jednotlivce, bylo by třeba zrušiti.

Na místě zrušených cen pro jednotlivce mohly by zavést ceny pro celé sbory závodů se účastnivší. Cena taková mohla by býti pouze jediná, jež by udělena byla sboru nejčinnějšímu. Doufáme že některý sbor návrhy evičitelského sboru župy Chicagské přijme za své i předloží je výk. výb. by ten dal o nich všem sborům rozhodnouti. Novoty výše doporučené jsou dobré i jest dlužno je provésti aby závody byly zlepšeny.

Ze vzdálené stepi.

Hlas starého kozáka.

Dopis ten byl „Sokolu“ pražskému zaslán od starého Sokola v povzdálí vlasti žijícího.

Máme Sokoly — ale nejsou jimi všichni.

Máme lidi, kteří nosí červenou košili a říkají „Na zdar!“ —

Kdo že tvořiti má gardu národa českého?

Jste na místě, které zaujímali před Vámi mužové rozšafní. S úctou hledí k Vám každý Čech, jenž Vaši činnost stopoval. Ve vřavě domácích sporů, které konečně rozcházejí se v nejmenším, náš Sokol český je chlapík.

V něm je činnost a bytelnost a život — nuž ve jménu Páně!

Zahodte všecku plevel, všecko smetí, zřídte Spartány, gardu národa!

Ven se všemi, kdo jen kajdu a košili n o s í — ale Sokoly n e j s o u!

Dnes ať starosta „Sokola“ je bytostí, která poroučí a neprosí!

Dnes učíte ze Sokola bytost, která netoliko žije a pracuje tělem — ale i duší!

Dvakrát za týden cvičení tělesné!

Třikrát za týden cvičení duševní!

A to vše při chlebě a vodě!

Spartáni!

— — —

Půl litru piva stojí 6—7 kr.; při třech schůzích 18—21 kr. — za rok 9 zl. až 10 zl. 50 kr.

Zač? Za nic! Barvenou vodu.

Voda, dobrá, svěží voda je také dobrá.

A umíníme-li si pít vodu, máme při každém doušku pochvalu vnitřní.

A nač cigáry? Jest pravda, že při schůzi v krku vysychá. Znam to ze zkušenosti 20leté. Ale nekouřím. Strčím si do huby stéblo, kus dřívka, stoppu jetele, ratolest lístky, brízy, lípy, jasanu, olše, švestky, střemchy atd. a mám v ústech vlhka hojnost velikou.

— — —

V letech šedesátých jsme zpívali. Hoj, byl to po Čechách zpěv — kde jej nyní najdete?

Kde se vzali, tu se vzali — ale byli tenkrát po Čechách zpěváci. Nebylo vísky, kde by se nezpívalo: „Já jsem Slovan,“ atd. atd. Kde je to teď? Teď se zpívají po všech odrhovačky.

Před 20 lety purkmistr a nejmladší tovaryš ševcovský se oblékl do sokolského kvádru.

Dnes?

Znam Sokoly staročeské i mladočeské.

A to je chyba.

„Sokol“ je bašta národa českého. Sokol musí co nejpilněji dbáti zájmů svého národa, Sokol musí býti českým.

A náš český Sokol českým j e s t!

S úctou mluví se o něm všude, kde byl, kde se ukázal, kde jednal. — Stydět se nemusíme za „Sokola“ českého.

Kdo dlí v dálné zemi v ústraní a slyší věci, o nichž veřejnost se tak snadno nedozví a slyší jen pěkné věci o krvi své, o svém národu, o jeho výkvětu, — tomu to

začne v těle hráti a hned by objímal vyprávce, kdyby mu nekázala opatrnost naslouchati věci, jako by se rozuměla sama sebou.

— — —

Dvě cvičení týdně tělesná!

Tři cvičení týdně duševní!

Anebo naopak!

Náš národ nezná z dějin svých ani za mák! Cizinec musí jej na podrobnosti dějin předků jeho upomínati. Nebudiž Sokola, jenž by neznal dějiny svého národa z paměti.

Tolik se může na Sokolovi žádati.

A pokud Sokol nezná dějiny svého národa z paměti, nebudiž oslovován přátelským „Ty“!

V každé jednotě budiž ustavena komise zkušební. Kdo bude znáti dějiny svého národa, budiž přijat.

V jednotách stávajících buďtež zavedeny pro členy přednášky. Ale nejen podle jména.

A kdo zná bytost svého národa, budiž si kdo buď — je vlastenec, je bratr — dobrodruh, který nemá pro svůj lid ani tolik lásky, aby jeho minulosti věnoval několik hodin — ať táhne, a byť to byl sám purkmistr.

— — —

Červená košile bez červené krve — červený rak bez červené duše — máme za sebou výstavu, Lvov, Nancy, Lyon — musíme dál.

Český sedlák hlubokým oráním stal se tím, čím jest.

Český Sokol musí hluboce orati — sáhnouti dolů — do tak zvaného lidu. Tam je kapitál duševní, tam je život nezkažený, svěží, bujný, čiperný.

Není nám volno, máme-li osloviti malého člověka důvěrným „ty“. A nevíme, jak jej to povznáší, jak jej to odcizuje všedním kruhům nevýznamným — jak jej to nutí a pobádá vyhledávati styk s kruhy, od nichž může něco získati pro duši svou.

A když se ty kruhy v sobě zavírají; když na nejvyšší a tam hodí mezi shromážděné bratry, kteří dychtivě na každé vlídné slovo čekají —, když tam hodí nějaký prázdný vtip — — —

Jest tomu někde tak.

— — —

A tělo bez duše jest chyba.

Sokol nesmí toliko žít, musí také míti cit.

Ne samým chlebem živ jest člověk.

* Co je mi platen „Sokol“, jenž výtečně cvičí, přemetá, šermuje — když slova jeho jsou „zvon zvučící a kov hučící“ — prázdná nádoba.

Nač je operní zpěvák neumí-li hráti?

Ať tedy Sokol vyučí své členy, aby uměli se pohybovati v saloně, v parlamentu, u dvora!

Náš lid český myslí, že pohybování se v saloně, u dvora atd. je něco docela jiného, než jeho život v domácnosti.

Ku podivu. Znam mnoho rozšafných, vzdělaných, nejen vědecky, ale i duševně vzdělaných lidí, kteří v kruhu soudruhů pohybují se a vedou si neobyčejně roztomile.

A přiveďte je do společnosti cizé, do společnosti, v níž nejlepší by nebyl hoden jemu řemínky rozvázati — přítel náš je zarezaný — nemluva — divař.

A celé umění, pohybovat se na parketách, záleží jen na trochu kuráže.

A myslíte, že skromnost, šetrnost, učenost, pozornost Vaši dovede kdo oceniti?

Chyba lávky.

A co je v soukromí, jest ve veřejnosti.

My jsme n e s m ě l í !

Ten druhý je p á n !

My máme duševní kapitál, ten druhý má paruku — a t a r o z h o d u j e .

Umíme se pohybovat na cvičišti, ale už na plese nám to vážně poněkud. Do salonu se vůbec nedostanem.

Starosta předchází tu příkladem !

Starostou býti, jest obět. A Sokol není prota nalezen, aby dělal starostovi štafáz ať takovo- nebo makovo-českou.

Byl jsem Sokolem za dob nejrůznějších. Sokol je živlem života, činnosti; pod Sokolem rozumí každý národ bytost živoucí. Sokola hnijíciho nedovede si nikdo představit. Jsou to pojmy, které se ruší navzájem. Pod praporem Sokola živého povstaly jednoty sokolské po vlastech slovanských a mimočeské slovanské jednoty vypravují o „Sokolech“ českých báje hotové. Krajana to těší a jakkoli jej to uvnitř lehtá, přece dělá, jak by se to u nás rozumělo samo sebou.

Nuže. Co bylo, bylo. Slovanský svět žádá na nás více. Nenechme d u c h a zahálet, když jsme t ě l o povznegli.

O tělocviku dospělých s hlediště lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny, lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

(Pokračování.)

Gymnastika plic nejeví svůj účinek u starce v tom, že přivádí do plic větší množství vzduchu a že obohacuje krev větší zásobou kyslíku, umělé dýchání při zvedání a snižování žeber má za účinek mobilisaci kloubů žeberních, zvláště svazů, které tíhnou ku skornatění následkem stáří, dále zvětšení kloubních povrchů třecích, jež se súžují den ode dne a rozšíření pohybu žeber. Jedním slovem činná nebo trpná gymnastika plic jest nejlepším preservativem neohybnosti kloubů, jež připojují žebra k obratlům a jež jsou jakoby „stěžejkami“ dýchání plicního.

Gymnastika kůže zahrnuje řadu výkonů hygienických, které nejsou přímo cvičením, než jemu napomáhají a je doplňují. Všechny prostředky fysické, jež dráždí kůži, povzbuzují její čivní vlákna, pobádají její cévy krevné; tak na př. tření a masáž mají vzhledem k výsledkům hygienickým podobný výsledek jako cvičení tělesná. Koupele působí v témž smyslu. Všechny tyto výkony byly součástí cvičení fysických u všech národů starého věku. Ještě v rozsáhlejší míře užívá se jich ve Švédsku, zemi, kde tělocvik vzal na se tvárnost methodickou a nejvědecktější.

Známo, že oběh krevní u starce slábne a stává se nedostatečným. Víme též, že jeho srdce, umdlené a opotřebované, nedopouští cvičení, jež práci jeho zvyšuje. Proto neradno nutiti člověka letitého ku cvičením, jež

urychlují tlukot srdeční, jak to činíme u dítek a u dospěleho.

Avšak jsou postupy v tělocviku, jež dopouští povzbuditi výkon bez únavy ústrojí; jsou to pohyby umírněné a lokalisované, jež mají za účel, aby oživily oběh krve v malých cévách a nezrychlily značně tlukot srdce. Jest to zase v rámci gymnastiky švédské, kde lze sledovati tyto pohyby, zvané pohyby „oběhu“, aby se jich účel označil. Pohyby oběhu mají vyvoditi postupně v různých částech těla smršťování svalová, jež oživují bystřejším oběhem hmotu krevní, abychom tak řekli, v malých cévách stojící. Této místní pobůdky nedosáhne se drážděním činnosti srdeční, nýbrž podporováním odtoku z cév, vlasečnic. Každé smrštění vsává ve vlákna svalová větší hmotu krve a upoutá krevní síť, sousedící se svařem, k práci. K místním činným pohybům připojují se trpné pohyby masáže, účinní činitelé oběhu dostředného (centripète), t. j. činitelé, jež ženou krev rychleji z obvodu těla k jeho středu.

Vedle povšechných účinků cvičení svalového, t. j. vedle obměn hygienických, jež způsobují cvičení ve výživě, třeba hledati jisté účinky místní na pohled méně důležité, ale jichž dosah jest větší, než by se z prvu mysli. Nejznamenitější místní účinek cvičení u člověka mladého jest zvětšení objemu svalového. Výsledku tohoto bylo by nemožno dosáhnouti u starce, jehož všechna tkaniva tíhnou k atrofii, avšak, jestli nelze zvětšiti svaly, lze je udržovati působením značnějšího přitoku krve, jenž podporuje jich výživu.

Vydržování tkaniv svalových má jiných ještě důsledků než zachování síly. Neporušenost zdraví vyžaduje, aby svaly neubývaly a jim tak nehrozil osud, že nepostačí plniti úkol činitelů životního spalování. Jest i zapotřebí, aby jisté svaly neztratily své energie, poněvadž jsou činiteli v podstatných životních zábyvech (function). Svaly hrudní mají na př. důležitý úkol v dýchání, svaly břišní při trávení. Stařec musí vykonávati místní methodicky upravený tělocvik, aby v činnost uvedl veškeré svaly těla, on má především vykonávati cvičení svalová, jež mají úkol životní. — Uvidíme, jednajíce o tělocviku jizbovém a švédském, jaké jsou to postupy, pomocí jichž může stařec dosáhnouti tohoto výsledku.

Místní cvičení nemá pouze za účinek zvětšení objemu svalového, ale i rozmnožení hebkosti svalové. Jest známo, že různé skupiny svalové těla v takovém pořádku jsou roztríděny, že každá z nich odpovídá skupině antagonistní, jejíž výkon jest opačný. Tímto způsobem, když jistý „ohýbač“ na př. se stahuje a zkracuje, aby provedl pohyb, skupina natahovačů naopak musí se poměrně prodloužiti dle posunutí kostí. Nic není užitečnějšího než methodické sdružování vláken svalových a to zejména pro zabránění retrakci, jež mají u starce tak často za účinek, že znetvořují tělo a údy. Aby se dosáhlo tohoto zdloužení vlákna svalového, třeba starcům pohybů co největšího rozsahu.

Při tělocviku starců budiž k tomu přihlíženo, aby místní pohyb byl nenáhlý a postupný. Náhlé, přerývané pohyby našeho prostného cvičení nemají ceny pro člověka letitého, jsou příliš suchá pro jeho vlákna svalová, jichž pružnost se zmenšila a jež strnulost činí náchylné k

trhlinám. Tyto pohyby náhlé mohou vystaviti starce neohodám ještě vážnějším, natrhnutí nebo přetržení cév svalových, jichž lomivost nám jest známa.

Hebkost jest vlastnost místní, jež u starce může býti zachována cvičeními. Známo jest, jak jistí kejklíři na př. zachovávají až do věku pokročilého schopnost vykonávati pohyby rozsahu značného. Avšak může se zachovati až do stáří veliká lehkost pohybů bez užívání postupů akrobatických, jenom když se přihlíží k tomu, aby každého dne ve všech kloubech těla vykonávala se řada pohybů co možná rozsáhlých. — Jeden z našich nejznamenitějších generálů zachoval hebkost v kříži zcela mladickou nutě se každého jitra ohýbati trup až do té míry, že mohl zdvihnout se země špendlík neohnuv kolen.

(Pokračování.)

Cvičení prostrná.

Podává Jan Mendík, spol. cvičitel N. J. S.
(Pokračování)

B Výdrže.

Výdrže vznikají setrváním v některé poloze po dobu, jakou vyžadují 3 pohyby. Doba ta není vždy stejná, konáme totiž i pohyby rychlostí rozličnou. Jako pohyby, tak i výdrže konáme pažema, trupem a nohama a dle toho dělíme je na

- B₁ výdrže paží
- B₂ výdrže trupu
- B₃ výdrže nohou.

Názvy pro výdrže jsou tytéž jako pro pohyby, sečká se však přiměřenou chvíli s následujícím povelom.

B₁ Výdrže paží.

Tyto konáme: a) stejnostranně, b) různostranně, c) jednostranně. Cvičíme je z pravidla pažema napjatými a odvozují se z obdobných pohybů paží napjatých.

Při výdržích paží používáme zvláštní krátké pohyby v záruči, loktech a ramenou, zvané doprovody. Jsou to následující:

1. Klopení (pohyb ruky v záruči) stejnostranně, různostranně při výdržích obou paží a jednostranně při výdržích jedné paže. Názvy: sklopit (pohyb ruky ve směru dlaně v každé poloze; v předpažení v poloze hřbetní tedy dolů)—odklopit (pohyb ruky ve směru hřbetu, ve vzpažení v poloze hřbetní tedy nazad).
2. Odchylování (pohyb ruky v záruči) stejnostranně: odchýlit na pravo — na levo; různostranně: dovnitř — zevnitř.
3. Točení (o podélnou osu paže) stejnostranně: točit na pravo, na levo; různostranně: dovnitř — zevnitř, napřed — na zad.
4. Hmítání (pohyb paže v rameni) stejnostranně: hmítat vzhůru — dolů, napřed — na zad, na pravo — na levo; různostranně: v pravo vzhůru — v levo dolů, v pravo napřed — v levo na zad, dovnitř — zevnitř.
5. Kroužení (pohyb paže v rameni; paže opisuje povrch kužele) stejnostranně: kroužit na pravo — na levo; různostranně: dovnitř — zevnitř, napřed — na zad. Názvy ty odvozují se od směru, kterým pohybují se paže s nejvyššího místa.
6. Krčení a tření (koná se mírným pokrčováním a napínáním) stejnostranně a různostranně.

B₂ Výdrže trupu.

Cvičí se v těch polohách, jak jsou udány při pohybech trupu. Doprovodů se při výdržích trupu neužívá.

B₃ Výdrže nohou

Jsou docela obdobné jednostranným pohybům nohou napjatých. Cvičíme při nich doprovody jako při jednostranných výdržích paží.

1. Klopení chodidla: sklopit, odklopit.
2. Odchylování chodidla: odchýlit na pravo — na l.
3. Točení nohy: točit na pravo — na l.
4. Hmítání: hmítat vzhůru — dolů, na pravo — na levo, napřed — na zad.
5. Kroužení: kroužit na pravo — na levo.
6. Krčení a tření: pokrčit — trčít.

C Obraty.

Obraty vykonáváme otáčením kol osy podélné. Provádí se na stejnostranné patě odrazem nestejnojmenné špičky, při čemž se rychlým otočením trupu velice úhlednosti prospívá. Obraty cvičíme v pravo i v levo. Při obratu v pravo přejdeme levou nohou do výponu, špičku pravé nohy nadlehčíme, odrazem levé špičky a rychlým otočením trupu se obrátíme; levá noha se na to natažená bez podupu přisune do stejné spatného. Při cvičeních používáme 1. čtvrtobraty, 2. půlobraty, 3. celé obraty, 4. dvojnásobné obraty.

1. Čtvrtobraty konají se otočením o 45 stupňů. Je to směr předpažení zevnitř ze základního postavení. Název: čtvrtobrat v pravo (v levo).

2. Půlobraty o 90 stupňů; po vykonaném půlobratu hledíme čelem tam, kam dříve bok směřoval. Název: půlobrat v pravo (v levo).

3. Celé obraty o 180 stupňů: čelem se obrátíme do směru, v kterém dříve záda se nacházela. Název: celý obrat v pravo (v levo).

4. Dvojnásobné obraty o 360 st. (celý kruh). Název: dvojnásobný obrat v pravo (v levo).

D Poskoky.

Poskoky jsou ony cviky, kde odrazem jedné nebo obou nohou opustíme na krátkou dobu pevný postoj a vzneseme se do mírné výše. Po vykonaném poskoku ocitneme se buď zase na původním místě aneb na místě jiném. Dle uvedeného konáme poskoky jednonož, obounož, obojí pak na místě nebo z místa.

Na místě konáme výskok a to poníž, když málo od země se vzneseme a výskok povýš, při němž patrněji od země se oddálíme.

Z místa cvičíme 4 poskoky rovné a sice;

1. předskok, z původního místa rovně napřed,
2. úskok na pr., „ „ „ na pravo stranou,
3. záskok z „ „ „ na zad,
4. úskok na levo z „ „ „ na levo stranou—a 4 poskoky šikmé ve směrech uprostřed mezi rovnými (podobně jako šikmé klony a šikmé pohyby nohou). Názvy;
5. předskok na levo,
6. předskok na pravo,
7. záskok na pravo,
8. záskok na levo.

Poskok zpět na původní místo po kterémkoli poskoku z místa nazývá se odskok. Poskoky z místa konají se z pravidla poníž a na vzdálenost dvojnásobné délky chodidla. Odraz vždy špičkama, nohy se jenom málo pokrčí; letí se s nohama sevřenými, doskok vždy na špičky. Necvičí-li se při poskocích pohyby nebo výdrže paží, tedy se kladou ruce v bok.

E Postoje a změny postojů.

Postoje jsou vzájemné polohy nohou k sobě jakož i v poměru k půdě. Rozděluje je na

1. postoje vzpřímené,
2. postoje sehnuté a
3. postoje úpolnické.

E₁ Postoje vzpřímené.

Při postojích vzpřímených jest trup zpřímá a nohy napjaté. Čítáme k nim z předu ony postoje, které používáme nebo můžeme použiti za základní postavení ku cvičením prostrným. Jest to:

1. stoj spatný; paty u sebe na stejné výši nesmí býti jedna proti druhé v předu nebo v zadu, špičky souměrně zevnitř na délku chodidla.
2. stoj přímý; paty u sebe, špičky co nejdále od sebe, tak aby chodidla byla v jedné přímé čáře.
3. stoj svěrný; opáčný stojí spatnému. Špičky se dotýkají, paty jsou od sebe na délku chodidla.
4. stoj skřížný; podobný stojí svěrnému, nohy jsou však přes sebe (špičky u sebe, paty od sebe). Dle toho zda pravá nebo levá noha v předu se nachází, nazýváme postoj tento stojem skřížným v pravo a stojem skřížným v levo.
5. stoj spojný; chodidla po celé délce se dotýkají.
6. stoj měrný; chodidla v jedné přímé čáře směřující ku předu, pata přední dotýká se špičky zadní nohy. Stoj měrný konáme v pravo, když pravá noha v předu a v levo, když v předu levá se nachází. Tíže těla spočívá obyčejně na celých chodidlech. Zvedneme-li paty do výše, přenesouce tíži těla na špičky, konáme
7. výpon.

Vlastní postoje vzpřímené rozdělujeme na a) stoje kročné, b) stoje nožné.

a) Stoje kročné jsou ony, při nichž obě nohy jsou pod stejným úhlem k podlaze a spočívají na této celými chodidly; tíže těla spočívá stejným dílem na obou nohou. Stoje kročné cvičíme 3 rovné a 4 šikmé v pravo (pravou nohou) a tolikéž v levo. K rovným řadí se stoj rozkročný a stoj výkročný v pravo i v levo. Tyto tři postoje konají se poskokem a jsou již sestavami. Obě nohy opouští při nich současně původní místo, při rozkročném se postaví stranou na vzájemnou vzdálenost dvou chodidel (pata od paty), při výkročném jedna napřed, druhá na zad. Při ostatních postojích kročných jedna noha na místě setrvává; při postojích kročných v pravo noha levá. Pravá se při tom napjatá nazvedne a postaví na označené místo, při čemž soudobně tíže těla s nohy stojné (levé) se s polovice přenesse na nohu kročnou (pravou). Postoje kročné jsou obdobné pohybům nohou. Názvy postojů kročných rovných:

1. stoj předkročný v pravo (l),
2. stoj úkročný v pravo (l),
3. stoj zákročný v pravo (l),
4. stoj výkročný v pravo v (l),
5. stoj rozkročný.

Šikmé: 6. stoj předkročný v pravo (l) dovnitř,
7. stoj předkročný v pravo (l) zevnitř,
8. stoj zákročný v pravo (l) zevnitř,
9. stoj zákročný v pravo (l) dovnitř.

b) Stoje nožné jsou ony, při nichž noha stojná nese celou tíži těla a celým chodidlem na půdě spočívá; noha nožná pak jenom špičkou pátý se dotýká. Cvičíme 3 rovné a 4 šikmé v pravo a tolikéž v levo; dají se odvoditi z postojů kročných. Názvy postojů nožných rovných:

1. stoj přednožmo v levo (pr),
2. stoj únožmo v levo (pr),
3. stoj zánožmo v levo (pr),

Šikmé: 4. stoj přednožmo v levo (pr) dovnitř,
5. stoj přednožmo v levo (pr) zevnitř,
6. stoj zánožmo v levo (pr) zevnitř,
7. stoj zánožmo v levo (pr) dovnitř.

Stoje kročné i nožné konáme pravidlem na vzdálenost dvou chodidel, měřeno od paty k patě.

E₂ Postoje sehnuté.

Při postojích sehnutých je trup zpřímá a nohy více nebo méně pokrčené. Jsou 3 a sice: podřep, dřep, poklek. Podřep i dřep konáme obounož (jednonož v pravo i v levo), poklek na jednom koleně. Klek (na obou kolenou) jest provedlivý, ale v prostných cvičeních se nepoužívá pro neúhlednost. Podřep koná se po výponu mírným pokrčením nohou, kolena oddálená. Dřep koná se po výponu silným skrčením nohou, kolena oddálená; hyždě se potom dotýkají — jinými slovy: sedíme na patou. Podřep i dřep jednonož spojujeme s rovným postojem nožným nohy nedřepající. Příklad názvosloví: dřep únožmo v pravo; dřep se koná levonož; pravá noha noží, jinak řečeno: název v pravo označuje nohu nožnou. Podřep i dřep jednonož cvičíme také ve spojení s pohyby neb výdržemi nohou. Tu pak používáme názvů: podřep v pravo (l), dřep v levo (pr). Poskok v pravo začíná pohybem pravé nohy na zad do stoje zákročného a koná se skrčením obou nohou. Koleno pravé spočívá na půdě, holeň levá a stehno pravé nohy jsou spolu rovnoběžné. Opáčně se koná poklek v levo. K postojům sehnutým připojujeme též podpor ležmo, který vlastně přináleží do růzností, avšak v cvičeních prostných dosti jest užíván. Podpor ležmo konáme oporem o paže napjaté nebo skrčené a nohy napjaté. Trup se při něm drží rovně, nevysazuje se, ani se v kříži neprohýbá. Základní podpory ležmo jsou 4 při pažích napjatých: před rukama (podpor ležmo v zadu), za rukama (podpor ležmo v předu) a v pravo i v levo stranou. Tolikéž jich můžeme konati též jednonož — obounož, nebo obouruč — jednonož a potom také při pažích skrčených. Názvy podporů sehnutých:

1. podřep,
2. podřep přednožmo v pravo (l),
3. podřep únožmo v pravo (l),
4. podřep zánožmo v pravo (l),
5. dřep,

6. dřep přednožmo v levo (pr),
7. dřep únožmo v levo (pr),
8. dřep zánožmo v levo (pr),
9. poklek v pravo (l),
10. podpor ležmo v předu,
11. podpor ležmo v pravo stranou,
12. podpor ležmo v zadu,
13. podpor ležmo v levo stranou.

E₃ Postoje úpolnické.

Postoje úpolnické jsou ony vzájemné polohy nohou k sobě jakož i v poměru k podlaze, jakých užíváme při cvičeních úpolnických, zápasu, rohování a šermu. Základní postavení k cvičením úpolnickým jest sraz v pravo nebo v levo. Sraz v pravo se koná následovně: čtvrtobrat v levo tak, aby levá noha přišla do původní čelné čáry, pravá noha se patou přiloží do ohbí nohy levé, chodidla jsou k sobě kolmo, trup jest obrácen na levo v přič. Sraz v levo se koná opáčně. Ze srazu v pravo konáme trojí střeh a sice v před, v před zevnitř a stranou. Při každém jest levá noha ohnuta tak, že koleno a špička nohy jsou v jedné svislé čáře; levá noha nese tíži těla. Pravá noha jest ohnuta též — holeň kolmo k podlaze — a od levé (pata od paty) vzdálena na délku 1 a půl chodidla. Chodidla jsou pořád ve svém prodloužení k sobě kolmo. Tolikéž střehů konáme ze srazu v levo. Na střeh se stavíme vždy podupem nohy střehoucí. Ze všech střehů (také ze stoje spatného i z jiných postojů) cvičíme výpady v před, v před zevnitř, stranou, v zad zevnitř a v zad. Při výpadech jest noha stojná napjatá, noha vypadající ohnuta — holeň kolmo k podlaze, trup zpřímá. Obě nohy spočívají na půdě celými chodidly, jejich vzdálenost obnáší při výpadech v před, v před zevnitř, a stranou délku 3 chodidel, při výpadech v zad a v zad zevnitř délku 2 chodidel. Výpady konají se bez podupu, ze stoje spatného — přenesením tíže těla ku předu, ze střehu rychlým nahnutím, vlastně vymrštěním nohy stojné. Tíži těla nese z větší části noha vypadající. Výpadu podobný postoj jest únik. Jsou pouze dva: únik v pravo a únik v levo. Při úniku v pravo postaví se pravá noha špičkou chodidla rovně na zad na vzdálenost 3 chodidel; levá noha se ohne, aby koleno a špička byly v jedné svislé čáře, levá noha nese celou tíži těla, trup jest v jedné přímce s nohou unikající. Koná se z kteréhokoliv postoje. Ze střehu nebo z výpadu v předu a v předu zevnitř konáme předhyb, odhyb; ze střehu nebo výpadu stranou úhyb, o d h y b. Chodidla svých míst neopouští. Při předhybu a úhybu napne se noha stojná, tíže těla se celá přenesse na nohu druhou, která se více ohne, trup zůstává vzpřímený. Při odhybech se napne noha střehová nebo vypadající, stojná se více pokrčí, tíže těla se celá přenesse na nohu stojnou. Chodidla svých míst neopouští, trup zůstává vzpřímený. Ze střehu nebo z výpadu v předu cvičíme o d k r o k, při čemž nohou střehoucí nebo vypadající přejdeme do stoje zákročného. Ze střehu v předu do střehu na jiném místě konáme posuny a odsuny. Cvičíme je na trojí dálku jako posun, přísunmo - odsun a obkrokem posun. Ze střehu v pravo první začíná pravou nohou, kteráž se postaví ku předu o jednu délku chodidla; na to se o tutéž délku levá noha sune ku předu. Druhý a třetí začínají levou nohou. Při druhém se levá noha přisune k patě pravé, při třetím se postaví levá pata před pravou špičku, pravá noha pak při obou se staví ku předu na střeh. Podobně v levo. Odsun ze střehu v pravo začíná levou nohou, přísunmo - odsun a obkrokem odsun pravou nohou; jsou docela opáčné posunům. Posuny se konají rychle, odsuny pomaleji. Odsun, přísunmo posun a obloukem posun cvičíme podupem nohy střehoucí, posun, přísunmo odsun a obkrokem odsun bez podupu. (Podupem ony, u nichž noha střehoucí později se pohybuje.) Ze střehu v předu do střehu na jiném místě cvičíme též z á s k o k. Po vykonaném zaskoku očitne se noha střehoucí na místě, které před tím noha stojná zaujímal. Ze střehu v předu, v předu zevnitř i stranou v pravo i v levo cvičíme výřít, je to rychlý přísun nohy stojné s připojeným výpadem nohy střehoucí ve směru střehu. Cvičení výřitu docela opáčné jest o d s k o k, výřitná noha se přisune ku stojné a tato postaví se rychle na zad, načež se ihned zaujme střeh.

Názvy postojů úpolnických:

1. sraz v pravo (l),
2. střeh v pravo (l),

3. stěh v pravo (l) v předu zevnitř,
4. stěh v pravo (l) stranou,
5. výpad v pravo (l) v před,
6. výpad v pravo (l) v před zevnitř,
7. výpad v pravo (l) stranou,
8. výpad v pravo (l) v zad zevnitř,
9. výpad v pravo (l) v zad,
10. únik v pravo (l),
11. předhyb,
12. úhyb,
13. odhyb,
14. odkrok,
15. posun,
16. odsun,
17. přisunmo posun,
18. přisunmo odsun,
19. obloukem posun,
20. obloukem odsun,
21. záskok,
22. výřit,
23. odskok.

(Pokračování.)

Co bychom měli činit.

V posledním čísle „Sokola“ jsme čtli jak se odbyla první zábavná schůze Těl. Jed. Sok. „Tyrš“. Bylo to mým přáním již po delší čas podobné schůze odbývat, však vždy jsem byl zraděn od touhy mé staršími členy od jiných sborů, že prý takové schůze nedojdou oblíbenosti Sokolů našich. Ačkoliv jsem velice o tom pochyboval, nemohl jsem se přesvědčit až posléze když se mně povedlo zavést zábavní schůze u našeho sboru (T. J. S. Tyrš).

Zdaliž mohou úsudek činiti dle naší první schůze pak skutečně jsem se v naději své a v smýšlení Sokolů nesklamal. Vždy jsem myslil že tělocvik není ten celý a poslední cíl Sokolstva českého, nýbrž že jest to pouze základ, — tak abych řekl — jest to jen nástroj kterým docíliti jsme s to něco ušlechtilějšího, nás povznášející na duchu ideou morální. Této myšlenky jsem se dosud nevzdal. Neb pěstujeme-li pouze tělo a ducha zanedbáváme, pak tělocvik nás činiti bude více méně brutální silou než člověkem ušlechtilým a pokročilým. A opáčně, pěstujeme pouze ducha a tělo zanedbáme, a vypěstujeme spíše fyzickou kostru chabě myslí než člověka učeného a v umění pokročilého. Zasaďme stromek do dobré půdy a neštěpujme ho tak nám z něho vyrostě silný plný strom. Tak jest i s člověkem.

Zdaliž i nadále máme sloužit předvojem národa českého tak musíme též pěstovat činnost směrem svým k tomu sáhající. Nedomnívejme se když vypěstujeme tolik a tolik mladíků v tělocvik, že již jsme svůj úkol ukončili. Neb co by nám to co národu neb co jednotlivcům spomohlo kdybychom měli tisíce a tisíce tělesně silných mužů a dívek však duchem slabé; přece jen ten silnější člověk na duchu — třeba slabší v tělesné síle — by ovládal.

Čtli jsme již dříve v tomto orgánu o olympických závodech. Učili jsme se ve školách jak silní a zdraví lidé byli Spartané; Ačkoliv malý ten národ na počet proti jiným, dovedl se ubránit mocným nepřítelům po delší čas. Však což jim ta síla naposled pomohla? Přemožení přec jen byli a národ úplně ztracen, kdežto sousedé jejich, Řekové v Athenách ačkoliv tělesně slabší, však na duchu silní, prospívali v umění a slávě po mnohá let a zanechali nám poklady velkého umění a vědy.

Zpytujeme sami sebe. Odložme veškeré předsudky, které chováme při sobě, a nestraňme pohledme zpět v dobu kdy sokolské spolky byly v počátcích a sledujme přesně práci sokolskou do nynější doby a pak odpovíme sami sobě, co by Sokolstvo bylo dokázalo nemít v řadách muže učené a zdravé na duchu i těle, kteří vedli Sokolstvo směrem pravým a dobyli mu místo první v národě českém — i mohu říci mezinárodní. Bez těch učených hlav by se bylo nestalo. Národ se nečítá velký a osvětlený dle tělesných sil jeho, nýbrž dle duševní schopnosti a pokroku v umění a vědě.

Komenský, Hus, Havlíček, Tyl, Kolár, Smetana, Dvořák, Brožík a více slavných mužů českých nevynikali — neb nevynikají —

žádnou tělesnou silou přec však dobyli národu českému jméno slavné a nehybnoucí, a místo mezi nejvzdělanějšími národy na světě.

Tyrš, nebýt doktorem umění a vědy která mu klestila cestu slavnou nikdy by nebyl tak želen od národa pro který žil a též zemřel. Však přesvědčen jsa že nemožno vypěstovati zdravého ducha v chorobném těle, horlil vše pro tělocvik a tak položil základ budově kde český národ má tělesně i duševně vychován býti. Že Tyrš předvídal veškeré rokle a překážky které se budou jeho zásadě klásti v cestu, o tom nepochybuji, a tudíž aby jeho učení nemohlo být překrouceno na jinou zásadu, vydal systematické sepsání výkonů v tělocvičně neb přesvědčen byl, když dle způsobu školního se bude pěstovati tělocvik, že též lepšího a vzornějšího úspěchu se doděláme.

Však nesmíme se domýšleti když žák vykoná veškeré ty výkony na nářadí přesně dle předpisu že již z něj jest úplný vzdělaný člověk. To teprve položili jsme základ na kterém může pracovati duševně, zdaliž pracovati chce.

Není úmyslem nyní snad nějaké výčitky činiti sborům neb jednotlivcům, — však přiznati se musíme že zde v Americe jsme se doposud starali o tělocvik však o duševní vzdělání velmi málo neb docela ničeho jsme nedbali. Tu a tam jest založen odbor literární neb dramatický, do kteréhož patří hrstka vybraných členů a to jest asi vše. Pro celek nečiníme ničeho. My máme zákony, však dle nich se neřídíme. Proč nepořádá každý sbor veřejné přednášky a literární zábavy? Vím že jsem trochu radikální v některých náhledech svých, však já bych šel tak daleko aby se cvičilo tělocvik jednu hodinu a druhou hodinu literaturu.

Někdo může namítat že snad bychom přebírali na se školní úkol; to jest lehké zvrátit, jelikož víme že jest mnoho mladíků a dívek u sokolských sborů kterým se nedostalo ani částečného školního vychování a též se jim ho nedostane, neposkytneme-li jim ho v tělocvičně, neb víme jak velice těžko jest takové lidi dostati do večerních škol.

Dále. — Když pořádáme závodní cvičení v tělocvik, proč bychom nemohli pořádati též zároveň závody literární; na příklad: v řečnění, čtení, v přednesu, v popisu nejlepšího cvičení na veřejná vystoupení, o theorii tělocvik, o tělocvik z lékařského stanoviska, a více rozličných témat týkajících se Sokolstva a národa vůbec.

O této velmi zajímavé a důležité otázce nechci snad sám rozhodovati, však doufám že jest dosti důležitá pro Sokolstvo a národ český abychom si o ni trochu promluvili a tudíž by nebylo nemístno kdyby více Sokolů své náhledy o tom v našem sokolském orgánu projeвили. — Na zdar!

Václav B. Dibelka.

P. r. Souhlasíme úplně s náhledy Sok. V. B. Dibelky. Náhledy ty zvláště dobrou poslední ve všem Sokolstvu pronikají. Nikdy ovšem nepoblíželo se na cvičení jinak než co na prostředek, jímž k vyšším cílům chceme dospěti a pokud tělocvik prostředkem takým býti může, a také na jisto jest, je-li rozumně pěstován, musí nám činnost tělocvičná býti základem, na němž teprve dále budovati možno.

Výborně objasněno jest stanovisko naše v několika málo slovech, jež čteme v Sokolu od 15. června t. r. v článku „Ze vzdálené stepi“, kterýž v t. č. Sok. Am. přinášíme. Právě tam píše: „Dnes učiňte ze Sokola bytost, která netoliko žije a pracuje tělem — ale i duší! Dvakrát za týden cvičení tělesné! Třikrát za týden cvičení duševní! A to vše při chlebě a vodě! Spartané!“

Kdo dovedl by mluvit stručněji a srozumitelněji!

Zda bychom nebyli tím čím býti máme, neb čím býti toužíme, kdybychom se podle slov uvedených spravovali?

Národopisná výstava v Čechách a Sokolstvo americké.

V březnovém čísle Sokola Amerického píše br. Jos. Říha pod názvem „Zaslouhuje povšimnutí a následování“ kde v článku onom poukazuje na německé spolky turnéřské zde v Americe že poslaly 2,500 zlatých do Moravy tamějšímu spolku turnéřskému na cvičírnu. Dále píše zda není to příklad pro české Sokoly, jak jednati mají ve příčině České Ligy a Národopisné výstavy v Praze, o jiných podnicích ani nemluvě. Vždyť našly se mezi námi spolky, jež nepřejí si

aby výkonný výbor vyplatil po návrhu Sokola Nowyorského podporu Národopisné výstavě a České Lize. Pravdu sobě mluvíme, dobfí spolu budme, praví naše jedno příslovní.

Chce-li br. J. Ř. porovnávat turnery americké se Sokoly americkými na obětavost aneb zaslání peněz do Čech na cvičírny, aneb na národní podniky, pak musí si aspoň pomyslet co jest tady turnerů a co Sokolů. Turnerů jak vysvítá v jednom anglickém časopisu jest 316 spolků, které mají dohromady 41,877 členů. Těchto 316 jednot turnerských mají za 3,039,462 dollarů majetku, ovšem že snad majetek tento není úplně bez dluhů tak jako náš český avšak z těch 318 jednot německých má 199 jednot svoje síně, kdežto česko-americké Sokolstvo teprve začíná svoje síně stavět na dluh. Německé spolky turnerské mají 172 cvičitelů nebo učitelů tělocviku bezpochyby placených, kdežto české spolky nemají jich ani pět, a ti ostatní musí aneb cvičí zadarmo.

Pro vzdělání členstva Němci mají 52,869 svazků kněh, nepočítaje v to haldu odborných časopisů tělocvičných, kdežto my zde máme jediný časopis Sok. Am. a Pražský Sokol. A co se knihoven našich týče, pochubují že zde máme na 10,000 svazků kněh. Ostatně 2,500 zl. které zdejší turneré poslali do Moravy tamějšímu spolku jest skutečně hrozně málo (asi 1000 dol. amer.) peněz na 316 jednot aneb na 41,877 členů. To Národní Jednota Sokolská poslala sama na tak malý hlouček českých Sokolů, jako jest 35 jednot po většině nemajetných spolků daleko více než Němci do Čech. Ostatně žádný Sokol ať kterýkoli, nemůže mít ty sokolské jednoty jež hlasovaly proti zaslání peněz do Čech za zlé, poněvadž ví že Národní Jednota Sokolská ve Spojených Státech peněz nemá na zbytek a musí také bráti ohled na zadní konce. Dejme tomu kdyby dnešního dne přestalo aneb nemohlo platit polovic jednot k Národní Jed. Sokolské svoje příspěvky, jak za nynější doby viděti jest, že skutečně některé jednoty žádají s placením příspěvků o sečkaní. Kde by byl výkonný výbor N. J. Sokolské, z čeho by se pak krylo vydání nynější doby?

Pak by asi málo bylo těch horlivých vlastenců kteří dnešního dne toho více nakřičí než doposud udělali.

Tlouci na národní buben, sbíratí na národní podniky, jichž najde se vždycky dost, o tom není ani řeč, neboť dobrý pozorovatel pozná že do podniků národních se derou lidé, kteří chtějí jenom státí v čele, aby se řeklo že jest národovec, a že on to byl co založil ten neb onen spolek národní. Avšak za krátký čas poznáte, že tito vlastenci brzo se vším praští a vymluví se že jim nezbyvá čas. To jest to, čas jsou peníze, a peněz jest mezi lidem nyní málo a ten kdo je má ten je na národní podnik nedá. Nutit někoho, vyčítat mu že jest nevlastenecké aby neplatil na národní věci, když ubohý Sokol nepracuje skoro celý rok a žaludek má celý prázdný jest nerozumné; sokolské spolky v tom nejsou lépe. Pořádá-li sokolský spolek veřejné cvičení ve své síni, vydělá 95 centů a na divadle prodělá 32 dollarů. To jest smutná pravda, když náš lid jde podporovat radši spolky cizí než své vlastní. Za to že my dáme na národopisnou výstavu v Praze 500 zlatých není ještě všecko. Národní Jednota Sokolská měla by sepsat aneb zjednatí někoho kdo by sepsal veškeré dějiny Nár. Jed. Sok. a jednot sokolských vůbec, od založení svého až po nynější dobu; zároveň dání fotografovat všechny spolky sokolské, síně, cvičírny, vítězné čety, jednotlivé vítěze na závodech, žactvo, i Sokolky, prapory, knihovny, sebrat veškerou statistiku členstva, míru, váhu a sílu zároveň, zaměstnání, příjem a vydání za celé trvání spolku, činnost jeho, výlety, divadla a jiné. A to myslím že Národní Jednota Sokolská zdali chce být zastoupena na národopisné výstavě v Čechách měla by v tom něco učiniti, naříditi v tom všem sokolským spolkům zde ve Spojených Státech by tak učinily a postarat se o sepsání jakéhosi památníku, který myslím že by byl tím nejlepším zastoupením na výstavě.

O sepsání dějin Sokolstva amerického jsem již psal hned před světovou výstavou chicagskou, jen že výkonný výbor bývalý si toho ani nepovšimnul. Jedinými časopisy které si článku o dějinách Sokolstva všimly byly Nová Doba a Pokrok Západu.

Ostatně i v dopisech v Sokole Am. uveřejněných se přimlouvali někteří dopisovatelé že by to bylo dobré kdyby se vydal podobný spis Sokolstva amerického. V Čechách skoro každá jednota má svůj památník. My zde za celých 25, roků svého trvání nejsme s to bychom se zmohli na podobný památník. Přiznejme se, jest to jenom naše vlastní nedbalost. Co času se tu promarnilo i peněz vyházel na všelijaké zbytečnosti, které mohly obrátiti se na podobné

dílo? O všechno možné se staráme, platíme za co ani nemáme, avšak postarat se sami o sebe, o tom marně mluvit, to nedovedeme.

F. Krejčí.

Poz. red. Sokol F. Krejčí má pravdu v tom, že my u porovnání s turnery jsme obětavějšími, z toho však nenásleduje, že není dobře pobízeti Sokolstvo k obětavosti ještě větší. Ať jen uváží, jakým malým národem jsme a čeho docíliti chceme. Zda není tu třeba činnosti zvýšené, obětavosti všeobecné a neumdlévající. Ať uváží Sokol stanavisko, jaké Sokolstvo v národě našem zaujímá má, čím národu má býti. Zda pak bude mu proti mysli, když někdo pobízí nás k větší horlivosti, k větší obětavosti. Odkazujeme jej, by pročetl si pozorně Tyršovu Úvahu „Náš úkol, směr a cíl“. Poukazuje-li někdo z nás, jako to Sokol J. Říha učinil, na obětavost cizí, z toho ještě nenásleduje, že obětavost naši podceňuje.

My sami nejsme z těch, kteří rádi podceňují činnost Sokolstva amerického. O tom bude as přesvědčen kdo pilně čte Sok. Am., však oprávněně požadujeme činnost ještě úsilnější. Kdybychom byli příslušníky národa padesáti neb šedesáti milionového, bylo by jinak. Nám nesmí býti vzorem činnost, jež porovnána v číslicích, jest proti naší menší. Obraťme vždy zraky své k národům ještě menším, však úspěšnějším. Pohledme na starou Spartu, všimněme si Černé Hory. Zda nevyžaduje ta okolnost, že jsme národem nepočteným, též zvláštních obětí, chceme-li dospěti té výše, na které nalezájí se jiní národové četnější a mocnější?

Uvažme též, že co vystěhovalci máme ku vlasti své, již jsme v zápasu tuším opustili, povinnosti zvláštní, jež plniti musíme, nechceme-li býti nevďěčníky.

Uznáváme že mnohé sbory naše trpí nedostatkem peněz, zvláště letos, kdy výdělky jsou prašpatné a práce není, však pilný pozorovatel přece snadno vynajde, že lid náš přes ty zlé časy utrácí tolik peněz, jako by vedlo se mu nejlépe. Či nevidí Sokol F. Krejčí co tanečních a jiných zbytečných zábav v Chicagu se odvíjí a co peněz při nich se vyhází? Nepotěšil by se kdyby podařilo se mu naléztí nějaký prostředek, kterým by lid náš od takové ošklivé útratnosti odvrátil a v něm v náhradu za takové marnotratnictví větší obětavost k podpoře národních podniků povzbudil?

Nechtěl by tu Sokol F. Krejčí také tlouci na národní buben, a nebyla by to práce záslužná, hodná následování, však nikoli podezřívání?

Vždyť uznává sám Sokol F. Krejčí že měla by Národní Jednota Sokolská postarati se o řádné obeslání národopisné výstavě i že není to dost pošleme-li do Prahy na Národopisnou 500 zl.

Tu sám Sokol F. K. vybízí také k něčemu, co bude státí peníze a k čemu třeba naší obětavosti. Z toho poznáváme, že jest s námi asi stejných náhledů i že také přeje si jako Sokol J. Říha, aby Sokolstvo naše bylo ještě obětavějším.

Ta halda odborných (tělocvičných) časopisů německých nebude tak veliká a jejich rozšíření také není takové, abychom tu porovnání dobře nesnesli. Však jak z počátku jsme pravili my nechceme činnost a obětavost svou porovnávat s činností velkého národa. U nás každý jednotlivec musí vydati za několik, vždyť nejsme dnes v Čechách v jiných celkem poměrech, než jaké byly v dobách husitských, kdy jeden boží bojovník převážil dva tucty křesťáků. Dnes ovšem nebojuje se cepem a palcátem, na to doba naše jest příliš pokročilá, tak pokročilá že troufáme si doufati, že ani z pušek a z děl více lidstvo v Evropě nebude se vražditi. Doufáme že nikoli vojenské vyzbrojení ale mravní hodnota toho kterého národa bojujícího dnes o své bytí a samostatnost zaručí mu vítězství. A proto můžeme-li přispěti haléřem svým k zvýšení mravnosti lidu našeho, kteréž získati může jen pěstováním snah sokolských, pak tak učiníme dle možnosti a bez váhání i nezalívejme tomu kdo příspěvků takového na nás žádá.

Skok do dálky.

Vedle amerických championů, atletů a dobrých skokanů, jsou zde ještě studenti z vysokých škol amerických, kteří vedle athletických klubů nejvíce tělocvik pěstují, zvláště pak ve hrách jako „foot ball“, „base ball“, „Cricket“, „Tennis“ atd. jsou dobře vyevičeni. — Kdo navštívil průmyslovou budovu na světové výstavě v Chicagu roku 1893 a zašel si na první galerii nahoře hned při vchodu kde bylo vystaveno americké školství, užasnouti musel nad

rozsáhlostí a velkolepostí oboru toho. Každý stát zde zastoupen byl svojí universitou a tělocvičnou, svými žáky a četami v tělocvičně a to na fotografiích za sklem vystavených, kde zároveň viděti mohl každý míru a váhu těla slovem i obrazem, jak mužů tak žen. Zvláště vynikla v tom oboru „Harvard University“, která vystavila od prvního až do posledního co se tělocviku týče. Tak na příklad viděti jsme vyobrazenou celou jejich tělocvičnu, všim moderním nářadím opatřenou, vítězné čety, měření nahého těla. Tělo mladého muže a ženy v 21. roce a v roce pak starším jak vypadá, dále pak fotografie silných a zdravých mužů pěstujících tělocvik jak v oboru tom sesílili a krásného těla nabyli.

Zde právě byla ta škola pro každého Sokola, kterou neměl ani jediný vynechat aneb opomenout si přehlédnout, aby mohl učiniti sám úsudek jaký účinek má tělocvik na zdraví lidské. Zde mohl každý viděti slovem i obrazem jak tělocvik jest pěstován na vysokých školách amerických, a jak u našich sokolských spolků vůbec. Mnoho poučení každý Sokol i nesokol byl by si přinesl odtamtud a nabyl by pak většího pojmu o tělocviku i tak zvaném sportu, o kterém mnozí z nás neustále prohlašují že jen ten Američan pěstují. Zdá se nám že to dlouho trvat nebude i bude zaveden moderní tělocvik do všech tělocvičen amerických, neboť pilný čtenář novin anglických a odborných sezná že moderní a praktický tělocvik nabývá všude půdy zvláště pak ve Spojených Státech. Mnozí američtí profesori a učitelé tělocviku uznávají švédský systém tělocvičný za nejlepší pro každého a sice pro slabého i silného muže i ženu. Tim se dá snadno vysvětlit proč švédský tělocvik zaveden jest do škol a tělocvičen amerických. Celé knihy napsány jsou v anglickém jazyku o tak zvaném švédském systému, které se prodávají v každém knihkupectví za laciný peníz. Každý učitel tělocviku i atlet je čte. Časopisy tělocvičné je odporučují, a tak nabývá půdy a rozšíření všeobecné, že se pak není čemu divit že úprkem žene se všechno za novým aneb moderním tělocvikem. Chtěl jsem ze začátku zmíniti se jenom o skoku do dalky, avšak míním že též nebude nám na škodu když širěji jsem se rozepsal, neboť čtenáři Sokola mohou si aspoň učiniti trochu širší pojem o americkém tělocviku ve školách odborných i obecných, jak rozšířen jest.

V American Intercollegiate Athletic Association, jsou zaznamenány některé skoky do dalky a to sice: roku 1883 W. Soren, Harvard, 20 stop a 6 palců. 1884 O. Bodelsen, Columbia, 21 stop 3 a půl palce. 1885 J. D. Bradley, Harvard, skočil 19 stop a 6 pal. 1886 C. H. Mapes, Columbia, skočil 20 stop 11 pal. 1887 T. C. Shearman, Yale, skočil 21 stop 7 a půl pal. 1888 T. C. Shearman, Yale, skočil 20 stop 8 pal. 1889 T. C. Shearman Jr., Yale, skočil 22 stop 6 pal. 1890 W. C. Dohm, Princeton, skočil 22 stop 3 a půl pal. 1891 Victor Mapes, Columbia, skočil 22 stop 11 a čtvrt pal. 1892 E. B. Bloss, Harvard, skočil 22 stop 1 a půl pal. 1893 E. B. Bloss, Harvard, skočil 22 stop 9-625 palců. To as jsou nejdelší skoky které zaznamenány jsou u amerických studentů. A jak vidět jsou nám mnoho pobídkou aby chom se činili by naši Sokolové ve skocích těchto je dohonili. My ovšem můžeme vyniknout na nářadí, při skoku do výše též avšak v skoku do dalky jsme pozadu.

F. K r e j č í .

Sokol Americký.

— Cvičitelský běh pořádaný sokolskými sbory v Chicagu není tak navštěvován, jak právem dalo se očekávat. Průměrná návštěva v minulém měsíci byla 20 posluchačů. To jest ovšem málo uvážíme-li že jest sborů účastných sedm a že přednášky konají se v neděli odpoledne, kdy každý ze Sokolů má příležitost je navštěvovati. Nevíme jak omluviti takovou skoro všeobecnou netečnost a to hlavně u těch, kteří nejvíce poučení o tělocviku potřebují, vedouce v tom neb onom sboru družstva co cvičitelé. Či spatřují ještě mnozí svůj ideál jen v přepínání sil svých a v nemoudrém a zhozném dření hodně obtížných a odvážných výkonů, o všechno ostatní co s věcí sokolskou souvisí naprosto nedbajíce? — Jest snad mezi námi velká většina těch, kteří smýšlí podobně jako jistý „uvědomělý“ Sokol, jenž ve schůzi svého sboru dokazoval že bývali dříve lepší Sokolové, dokud něčeho o názvosloví tělocvičném nevěděli, kdy však ze závodů první ceny přinášeli. Dokazoval také že jest to zkracováním svobody někomu o tělocviku výkladu činiti. Cvičit, cvičiti a jen cvičiti hodně komediantsky, to by nás spasilo podle

takových velemoudrých hlav. Hodně cvičit, totiž hodně se dřít a k tomu hodně jíst a hodně pít, to jest u takových celá činnost sokolská, která ovšem musí se dovršiti ještě tím že takový Sokol jenž hodně se dře a hodně kotrmelců dělá, hodně jí a hodně pije (to se rozumí že k tomu aby hodně mohl pít musí se zdržovati hodně někde v hospodě, nejlépe sokolské) musí občas někde u báru ukázati svoji sílu tím že nějakého slabocha hodně zmlátí neb skopá a nedostane-li k tomu příležitost v hostincích pak musí užiti k tomu sokolských výletů aby svou sokolskou jarost a vyspělost, svou zdravot a sílu surovostí nějakou také veřejně osvědčil. — Nechceme tomu věřiti že by snad byli ještě dnes mezi námi Sokolové podobným surovým náhledům holdující. Zdá se nám že spíše nebylo dosti oznámeno že zmíněný běh cvičitelský bude odbýván. — Není lépe poslechnouti v neděli odpoledne výklady o sokolských věcech než někde státi v hospodě u báru neb honiti se někde kolem kulečnicku, utráceti peníze za lihoviny a za doutníky a při tom ještě kaziti si zdraví? — Kolik jest těch z nás, kteří musí v neděli dopoledne pracovati? Takových bude as hrozně málo. — Vadi snad někomu že bydlí příliš vzdálen místa kde přednášky se konají. Spojení v Chicagu jest takové že nemožno se na vzdálenost vymlouvat. A nemá-li snad někdo peněz aby se dal voziti, tu půjde-li pěšky užije aspoň zdravé procházky. Doufáme že později bude návštěva cvičitelského běhu lepší než byla na počátku.

— Sokolstvo americké účastní se obelání národopisné výstavy v Praze. Jakým způsobem ji obešle, o tom výkonný výbor pojedná a sbory pak uvědomí. Pokud víme nebylo dosud ve všech sborech provedeno měření statistické pro národopisnou, k němuž před časem rozslány formuláře. Kde se tak dosud nestalo, ať stane se bezodkladně. Litujeme že není Sokolstvo naše za špatných poměrů přítomných s to věnovati na obelání národopisné značnější obnos peněžný, přáli bychom si toho jistě všichni aby chom byli na národopisné zastoupení co nejlépe.

— Dne 13. m. m. bylo tomu 27 roků co založena T. J. Sokol v New Yorku, sbor to sokolský ve Spojených Státech v době přítomné nejsilnější a také nejpilnější; čítá přes 500 členů, z nichž více než čtvrtina jest cvičících. Naše nejlepší přání provází sbor ten v nastoupeném osmadvacátém roce jeho blahodárné a výdatné působnosti.

— Nedávno četli jsme v jednom časopisu, jak Sokolové po probdělé noci v zábavě (rozumí se že taneční) dopoledne následující pilně se v tělocvičně tužili. Rozumný člověk po probdělé noci, — zvláště jestli hodně tančil, k tomu trochu pil a trochu kouřil, jak asi dělá skoro každý, kdo po celou noc v zábavě setrvá — jde si lehnout, aby se prospal, aby trochu aspoň okřál a se zotavil po přestálém přepnutí těla i ducha. Kdo jedná jinak o tom každý řekne že kazí si zdraví, že se nešetří. Což pak Sokol jest nějaký zvláštní tvor od obyčejného člověka rozdílný? Jest snad Sokol z jiného masa, jiných nervů že jemu se to klade za zásluhu, kdy po zmažené noci jde ještě síly své přepínati cvičením? To jsou ještě zbytky těch starých náhledů, kdy se říkalo „dobrý Sokol musí býti na vše připraven“; „dobrý Sokol musí vydržeti všechno“. Přestaňme již konečně s takovými nesmysly. Dobrý Sokol ten k tomu musí hleděti aby sílu a otužilost, jichž pilným cvičením nabyt, lehkavě nepozbyl hýřením a nerozumným přepínáním sil. To u nás jest špatný Sokol, který po probdělé noci jde cvičit. Takový nešťastník, jenž byl dosti zle postižen již tím že po celou noc bděl, patří pak na postel, ale nikoli na hrazdu neb na bradla; jemu třeba spánku, nikoli však cvičení.

— Všude kde není tělocvična dostatečně v zimě vytápěna měli by cvičící na místě trikotu bez rukávů cvičiti v košilích s rukávy, nejlépe v košilích vlněných, aby se nenachladili.

— Nevíme kde to vězí, že návštěva cvičení ve všech sborech sokolských v Chicagu jest tak úžasně slabou. Nepamatujeme tak malé účastenství ve cvičení jaké jeví se v posledních dvou měsících. Tepla již dávno pominula, také bída zdá se že není již tak všeobecnou, neboť již mnozí z těch, kteří po dlouhou dobu práce neměli, již opět vydělávají, však v tělocvičnách na místě aby cvičících přibývalo spíše jich ubývá. Není tu na čase přemýšleti vážně o tom že klesáme a hledati po příčinách proč se tak děje? Proč objevila se u nás taková zmalátnělost, taková netečnost? Není tu třeba líknavě burcovati?

— Neobyčejně jsme se potěšili seznávše osobně našeho společníka o cvičitele Sokola J. Mendíka, když ubíral se z New Yorku za svým povoláním do Cedar Rapids. Řekneme že poznali jsme v něm Sokola, Sokola vzorného, a tím řekli jsme vše. Lepší silu N. J. S. za společného cvičitele získati nemohla. Litujeme jen že Sokol Mendík co pravý Sokol milující svou vlast nade vše, má pevný úmysl po skončení svého poslání navrátiti se do Čech. Nepochybujeme že získá si Sokol Mendík všude rázem upřímných přátel mezi Sokoly, neboť veškeré jeho chování a vystupování jest tak milé, nestrojené a tak se zamlouvající že člověk sokolského smýšlení přilne k němu v krátké době jakoby k nejlepšímu příteli, s nímž po leta se stýká. K tomu dlužno dodat že Sokol Mendík věci své náležitě rozumí a se v ní vyzná i že je to pracovníkem neobyčejně svědomitým a pilným. Přejeme Sok. Mendíkovi aby ve všech sborech nalezl mnoho pilných záků neboť víme to že jest jeho nejvroucnějším přáním aby činnost jeho přinesla Sokolstvu americkému žádoucí ovoce.

— Nemohl by o příštím novém roce každý Sokol americký vypít o jednu neb dvě sklenice piva méně, neb není-li pijákem piva, o čemž pochybujeme, nemohl by vykouriti o jeden neb dva přáfukové doutníky méně, neb o jeden doutník desákový, kouří-li dříve? A nemohli bychom takto uspořené přáfuky neb desáky ode všech Sokolů sebrati a poslati do Čech řekneme na stavbu tělocvičny v Liberci? Po přáfuku sebrali bychom přes 150 doll. a po desáku přes 300 doll. To by bylo v prvním případě přes 750 korun a v druhém přes 1500 korun. Každý dobře ví že o novém roce všeobecně se více pije i kouří než jest prospěšno a tu zmíněnou třeba velmi nepatrnou ujmou přece na zdraví bychom si prospěli, nebola by nás tolik druhého dne hlava a žaludek a k tomu ještě vykonali bychom záslužný čin, jenž vykonati co Sokolové máme za povinnost, totiž přispívati k tomu aby silen byl živěl český v krajích Němci ohrožených. Můžeme se nadíti že najde se v každém sboru bratr, jenž by náhled náš přijal za svůj a v zmíněném smyslu podal návrh aby poslali jsme do Čech dar novoroční? Víme ovšem předem že někteří vytasí se ihned s bídou, však my jsme přesvědčení že i přes horší ještě bídu té nynější, přece jen se bude o novém roce přes míru a když ne přes míru tedy jistě nad potřebu píti a kouřiti i že nikomu by neuškodilo, když by tu o pět neb deset centů vydal méně a obnos ten věnoval na podporu dobré věci v Čechách.

— O tom jak sbory zvláště silnější sbory mohou si pomoci k vlastním tělocvičnám podává nám pěkný příklad T. J. Sokol v New Yorku. Jak z dopisu br. Kafky zřejmo splácí každý člen zmíněné jednoty 25 centů týdně, kteréžto peníze jsou půjčkou na tělocvičnu. Podobným způsobem sešlo by se od 500 členů za rok 6500 dollarů což ovšem jest obnos velice slušný. Při tom členové obětavostí svou ničeho neztratí neboť půjčka po čase jest zúročitelna, a konečně postaví-li se tělocvična tak aby vynášela není třeba se obávati že snad peníze nejsou půjčeny na dobrou jistotu. Nepochybujeme o tom že T. Jed. Sokol v New Yorku brzy tělocvičny vlastní se dočká neb známe obětavost členstva onoho sboru a jak se dozvídáme má se podniknouti stavba nákladem nikoli přehnaným, nýbrž silám onoho sboru přiměřeným. Jsme přesvědčeni, že by již dávno byla stála pěkná tělocvična Sokola Slovanské Lípy v Chicagu, kdyby nebylo několika členů, kteří tvrdošíjně na tom trvají aby stavělo se nákladem 85.000 dollarů, čímž by celý náklad i za pozemky počítaje obnášel 110.000 doll. jak bylo vypočítáno; ve skutečnosti bylo by to ještě o několik tisíc více. Věříme tomu že by členstvo Sokola Slovanské Lípy osvědčilo také takovou obětavost jako členstvo T. J. Sokol v New Yorku, kdyby jednalo se o stavbu tělocvičny nákladem takovým, jenž by nepřevyšoval tak přílišné finanční síly sboru, jako to jest v případě, kdy má se 110.000 dollarů na tělocvičnu vydati. Na takový podnik, o němž každý rozumný jest přesvědčen že nedal by se ani dokončiti, kdyby se začal, ba že vůbec nelze pro nedostatek peněz ani začíti, nepůjčí nikdo ani centu. To přece jest přirozené. Naši Sokolové jsou většinou chudí dělníci, a od těch velikých obětí žádati nemůžeme. Upisováním obnosu, který ten neb onen Sokol miní dáti, také mnoho nepořídíme. Kdo skorem ničeho nemá, ten se na větší obnos neupíše, a ten kdo má více, ten má srdce pravidlem trochu tvrdší, ten také nedá. Tu dá se jen pravidelným sbíráním po malých obnosech něco dokázati, jak právě příkladem toho T. J. S. v New Yorku.

— Tři měsíce již uplynuly od župních závodů Chicagských a dosud nevíme jejich správný výsledek. Dosud nejsou soudcovské listiny řádně přepočítány. Jak bylo by jinak, kdyby soudcové na místo každý zvlášť, soudili vždy tři společně každé cvičení, dávajíce na místě dosavadních tři obyčejně hodně od sebe se různících číslic za provedení, pouze číslici jednu. Pak bylo by počítání mnohem méně; listiny soudcovské daly by se spočítati v krátké době i odpadlo by mnoho nepřijemností a mrzutostí, jež vznikají tím že se výsledky závodní po novém a novém přepočítání vždy mění. Doufáme že navrhovaná změna bude všude podporována i že bude také v brzkou provedena.

— V župních stanovách N. J. S. čteme: „Župní náčelník ustanoví do sídla jednoty některé jednou za čtvrt roku přednášku pro bližší jednoty a ustanoví přednášejícího.“ S tím ustanovením přednášejícího pájde asi těžko. Nebylo by lépe kdyby župní náčelník vybídl jen sbor ku pořádání přednášky a sbor aby sám postaral se o přednášejícího? Však ať jest již znění stanov takové neb onaké radi bychom viděli aby přednášky skutečně se již pořádaly. Dosud jich bylo příliš málo pořádáno.

— Sokol Frant. Krejčí znova navrhuje aby sepsány a vydány byly dějiny jednotlivých sborů sokolských a Nár. Jed. Sokolské. Svého času psali jsme o té věci i upozorňujeme znova, že jest záhodno na vydání podobného spisu pomýšleti. Jsme to sami sobě povinni.

— Co myslí Sokolové o častování? Nebylo by dobře kdybychom se o to přičinili aby hloupý a ošklivý ten zvyk, podporující zbytečné utrácení peněz a otravující naše společenské styky byl z řad našich vymýštěn?

— Sokol F. Krejčí stěžuje si že sokolské zábavy nejsou dosti podporovány Sokoly, že z těchto mnozí navštěvují raději zábavy cizí, čímž se stává že na zábavách sokolských se prodělává. Podobný stesk pronáší Sokol V. B. Dibelka. Stesky ony zakládají se na pravdě a na sborech sokolských jest by přičinily se tu o nápravu. Ne všude hledí se k tomu aby i nevídící členstvo bylo k sboru úže připoutáno. Víme že naše mládež bez tance nebude, i vedle plesů a věnečků velmi ráda navštěvuje školy taneční. V tom ohledu bylo by dobře kdyby zavedly sbory své vlastní školy taneční, kde k tomu jest dosti příležitosti. Byla by z toho výhoda dvoji. Předně by sbor mohl dozor nad takovou školou taneční přihlížeti k tomu aby dostalo se v ní mládeži zábavy jen slušné a pak i peněžitý výtěžek mnohde dosti značný dal by se tím docíliti. Pamatujeme že taneční hodiny pořádávané v bývalé T. J. Sokol v Chicagu v době zimní v nedělních odpáldnech těšily se hojně návštěvě i že sboru mnohý dollar vynesly. Mohou-li se taneční školy vypláceti různým klubům a kloubkům pro nevyplácely by se sokolským sborům? Pak by také taková členová, kteří nyní navštěvují hodiny taneční jiných spolků šli spíše do zábav sokolských, kde by sešel se již vždy celý kroužek známých z taneční školy.

Obzor.

(Na 18. sjezdu amerických svobodářů, nedávno v Chicagu odbyvaném prohlášeny následující zásady: 1) Kostely a církevní majetek vůbec platí daně; 2) ve sborech zákonodárných jakož i ve vojště a loďstvu nebudtež zaměstnávání „kaplanů“, jichž jediným úkolem jest zahajování sezení modlitbami a konání pobožností s vojáky a matrosy; 3) k sektárským účelům nebudtež povolovány žádné veřejné peníze; 4) náboženská cvičení vládou udržovaná buďtež zrušena a bible buďtež ze škol vyloučena; 5) náboženské svátky, jako je den díkůčinění, nebudtež úředně ustanovovány; 6) zrušení náboženské přísahy; 7) zrušení šabesních (nedělních) zákonů; 8) zrušení všech zákonů vynucujících tak zvanou „křesťanskou mravnost“ a přispůsobení zákonů mravnosti přirozené; 9) nebudíž křesťanství aniž kterémukoli jinému náboženství dávana v ústavách Spoj. Států a v praxi nějaká přednost nebo výsada. D. N.

(Kongres mezinárodní pro reorganizaci her olympických, odbyval se v Paříži ve dnech 16. — 25. června t. r. Kongres měl dvě valné schůze, jimž předsedal vicomte Léon de Janzé, v posluchárnách Sorbonny. Na schůzi první 18. června zvoleny byly dvě komise, první ku vyšetření otázek týkajících se amaterismu ve sportu, pak druhá, která měla úkolem probrati vše, co se týče reorganizace her olympických. Komise

předložily pak výsledek svých porad druhé valné schůzi 23. června, již účastnil se také p. Gérard, rektor akademie pařížské. — Komise prvá přesně stanovila definici amatérismu ve sportu jakož i pravidla, dle nichž amatér říditi se má vystupuje na veřejnost. Co se týče her olympických, ustanoveno, aby hry první byly odbyvány r. 1896, v Athénách a reorganisace jejich aby dala se souhlasně s potřebami života moderního. Hry budou pořádány jen pro amatéry a každá země resp. národ, který se her účastní, musí býti reprezentován jen svým zástupcem; při hrách prováděny budou tyto druhy sportů: sporty athletické ve vlastním slova smyslu (běhy a závody), sporty nautické (závody lodí veslových a plachetních, plavání), hry athletické (foot-ball, Lawn-tennis, míčové hry a t. p.), bruslení, šerm, boxování, sporty hippické, polo, střelba a tělocvik a posléze jízda na velocipedu. Pro sporty athletické ve vlastním slova smyslu bude zřízen všeobecný championát athletismu pode jménem „Pentathlon“. Mimo to bude udělena i cena alpinská za nejinteresantnější vystoupení na některou horu. Po hrách athenských budou odbyvány hry olympské v Paříži roku 1900. — Za účelem tím zvolen byl mezinárodní komitét „des leux olympiques“, jehož předsedou je p. Bikéas, místopředsedou Société d'Encouragement des études grecques, gen. tajemníkem p. baron Pierre de Coubertin, známý a vytrvalý pracovník na poli athletismu, pokladníkem p. Callot, bývalý předseda Unie des Sociétés de gymnastique de France, pak deset členů, mezi nimiž i p. dr. Jiří Guth, gym. professor v Klatovech, který byl zvolen také čestným členem kongresu. S pracemi kongresu vyslovila svůj souhlas také Česká Obec Sokolská v Praze. — S kongresem pak spojeny byly ještě mnohé slavnosti, jež zakončeny byly skvělým banketem. Komitét vydává nyní zvláštní „Bulletin“, který veřejnost seznamuje se všemi kroky, jež ve prospěch reorganisace her olympických byly učiněny.

Ze župy Střední.

Schůze župy Střední, 10. října 1894.

Jednání otevřeno starostou výboru, Sokolem J. Zahoríkem. Přítomní byli jednatel H. Vrba, pokladník V. Straka a župní náčelník P. Straka. Protokol z minulé schůze čten a přijat beze změn.

Jednáno o následujícím:

I. Jednatel poukázán zaslat provolání na veškeré jednoty v župě zastoupené, stran evičitelského sjezdu by vyslání byli evičitelové a náčelníci evičici do sjezdu, který se odbyvati má ode dne 26. listopadu do 2. prosince t. r. v Detroit, Michigan.

II. Zapisovatel poukázán požádati veškeré jednoty, by 10 centů z hlavy župnímu výboru zaslali co nejdříve, aby výlohy se stále množily a mnohé jest třeba vyříditi.

III. Župní náčelník stěžuje si, že nedostává pravidelných zpráv náčelníků některých a jednatel jest poukázán, požádati jednoty by přihlížely k pořádku, jinak vše sama říditi se nedá nepořádkem.

IV. Župní náčelník podal návrh stanov pro Sokolky Střední župy; jednatel poukázán zaslati tyto pořadatelé sokolských listů.

V. Župní náčelník zpracoval program sjezdu evičitelského, a jednatel poukázán tento zaslati pořadatelé listu sokolského.

VI. Jednatel poukázán by dopsal na veškeré jednoty, by rychle vše vyřídily. — Tím schůze ukončena. — Na zdar!

H. Vrba, jed.

Schůze dne 4. listopadu 1894.

Schůze otevřena předsedou, J. Zahoríkem. Přítomní byli jed., H. Vrba a pokladník, V. Straka.

Čteny dopisy od Sokola Mladočech z Racine, kterýž zaslal obnos \$1.90 co příspěvek k župě Střední.

Dopis T. J. Sokol v Milwaukee, v němž oznamuje poukázku na \$10.00 co příspěvek k župě Střední a volbu S. Zahoríka do sjezdu se Sokolem P. Strakou.

Sokol Mladočech oznamuje, že vyšle do sjezdu Sok. Jos. Prostředníka a Fr. Klieperu. Jednatel poukázán by požádal ostatní jednoty, by příspěvek co možná nejdříve zaslaly.

Sokol z Manitowoc oznamuje, že 14. t. m. zašle 10c. z hlavy.

Sokolské jednoty v Detroit mají zaslat program, na jakém se ustanovili a jak daleko v předběžné práci postoupili. Ostatní ponecháno, až jednotlivé jednoty zprávy své zašlou. — Tím schůze ukončena. — Na zdar!

H. Vrba, jednatel.

Všem jednotám Střední župy.

Poněvadž jednotlivé sbory sokolské jsou příliš daleko od sebe vzdáleny; a sbory ty by měly konati přípravy na závody příštího roku konané; jest třeba by se veškeri evičitelové a náčelníci sešli a prodělali společný kurs; a zároveň poradou, zkrátka by odbyvali evičitelský sjezd.

Výbor Střední župy protož ustanovil město Detroit v Michigan za sjezd a žádány jsou veškeré jednoty v Střední župě zastoupené, by vyslali své evičitele a náčelníky do Detroit od 26. listopadu do 2. prosince t. r.

Většina výloh kryta bude zábavami u příležitosti té konané, tak že toto nížádný sbor mnoho státi nebude. Sjezd tento jest velmi důležitý a protož sejděte se náčelníci a evičitelové všichni na sjezd do Detroitu.

Se sokolským Na zdar!

J. Zahorík,
před. žup. výb.

H. Vrba,
jed. t. č.

(P. r. Nebylo by dobře kdyby v tomto vyzvání byl se udal podrobný program prací, které miní evičitelský sbor župy Střední v Detroit ve dnech od 26. list. do 2. prosince t. r. tedy za celý týden podniknouti? Takto není nám dosti jasný účel sjezdu toho abychom mohli býti předem ujistěni že vydání patrně hodně značné, jež by se sjezdem tím bylo spojeno, přineslo také přiměřeného alespoň užitku. Podotýkajíc toto nemíníme tím nikoho od obeslání sjezdu toho zrazovati, třeba však věc tu dobře uvážiti a na to času se nedostane když sjezd již 26. t. m. má býti zahájen.

Sjezd župy Střední.

Bratři!

Usnesením správního výboru župy Střední a za souhlasu většiny bratrských jednot odbyvati se bude sjezd evičitelský ku konci listopadu roku 1894 v Detroit, Mich.

Program.

1. Porada jakým směrem má župa Střední příštím rokem veřejně vystoupiti.
2. Porada o volbě náčelníka a podnáčelníků župních.
3. Schválení evičení prostných neb s tyčemi ku sjezdu župnímu.
4. Volné návrhy.
5. Návod jak počínati si má evičitel při vedení družstev.
6. Probírati se budou jednotlivá evičení, soustavně a theoreticky na následujícím nářadí:

Hrazdě, bradlech, koni na šíř s madly, koni na děl bez madel.

Bratři!

Naskytuje se nám nejlepší příležitost na sjezdu tomto, kde bychom mohli při větší přítomnosti evičitelů prozkoumati a přijmouti návrhy evičení prostných neb s tyčemi, která budou při sjezdu župním prováděna.

Protož Vás bratři náčelníci a evičitelé žádám, byste nějaké sestavili a s sebou je přinesli, kde o nich řádně porokujeme.

Žádám účastníky sjezdu evičitelského by sebou neopomenuli vzíti oblek evičební. — Na zdar!

Petr Straka.

Poz. red. Na jiném místě dodali jsme že k provolání ku sjezdu evičitelského sboru měl býti připojen pořad sjezdu. Výše pořad ten jest uveden. Vřak přece pochybujeme jestli vydaje cestovní jež budou velmi značné a ztracený výdělek za více než celý týden budou obětovány u příležitosti té tak aby z nich Sokolstvu Střední župy vzešel poměrný obětem těm prospěch. Příčiny proč pochybnosti takové chováme uváděti nebudeme. Uvedeme jen že toto bude prvý a dosti drahý pokus sjezdu župního sboru evičitelského. Je-li nutno sjezd ten odbyti nevíme. Víme jen že za několik měsíců bude Střední župa odbyvati závody. Zda máme my Sokolové většinou chudí dělníci tak často a hodně peněz železničnímu molochu odváděti, kdy možno tomu se vyhnouti a vše jiným levnějším způsobem vyříditi.

A pak ty přítomné neobyčejně zlé časy ty již měly by nás naučiti šetřiti a spořiti s každým centem.

Pro župu Střední.

Stanovy tělocvičné jednoty paní a dívek.

ČLÁNEK I.

1. Účel jednoty jest pěstovati tělocvik, cvičením a všeobecným tužením těla, společnými výlety, pěstovat zpěv, hudbu, plavání, bruslení, jízdu na koni, na vodě a na velocipedu.

2. K oživení ducha společenského slouží přednášky a rozpravy o věcech tělocviku se týkajících.

3. K dosažení účelu tohoto užívá se jmění jednoty, příspěvků členů a příznivců, darů, odkazů atd.

ČLÁNEK II.

1. Jednota sestává z členů čestných, zakládajících, činných a přispívajících.

2. Členy čestnými mohou se státi zasloužilí členové třeba i jiných jednot.

3. Členem zakládajícím může se státi každá zachovalá paní neb dívka, která jednou pro vždy složí nejméně \$10.

4. Činným členem může se státi každá zachovalá Čecho-Slovanka, nejméně 16letá, jestli se všemi ustanoveními stanov souhlasí.

ČLÁNEK III.

1. Kdo přeje se státi členem tělocvičné jednoty, nechť se dá písemně navrhnouti, s udáním svého věku a obydli, jakož i s příložením vstupného.

2. K vyšetření čekanky zvolí se tříčlenný výbor, dva členy do výboru toho volí předsedka a třetí místopředsedka.

3. Výbor vyšetřující jest povinen státi a chování čekanky vyšetřiti a zprávu o tom ve schůzi podati.

4. Výbor takový jest každá z členstva na požádání předsedky povinna přijmouti.

5. Je-li zpráva pro čekanku příznivou budiž aklamací totiž zvednutím ruky o jejím přijetí rozhodnuto.

(P. r. Aklamace neznamení zvednutím ruky hlasovati. Dle podoného nevíme jak myslí Sokol P. Straka aby se o přijetí čekanky hlasovalo.)

6. Zdali by některá sestra hlasovala proti přijetí čekanky, nechť okamžitě sdělí všem přítomným proč tak učinila.

7. Dokáže-li se čekance, že není hodná toho státi se členem, nebudiž již nikdy navrhována.

ČLÁNEK IV.

1. Pravidelná schůze sboru odbyvá se jednou v měsíci.

2. Schůze mimořádné svolává předsedka sama, když toho potřebu uzná, aneb když ji pět členek písemně o to požádá.

3. Schůze čtvrtletní, půlletní a celoroční odbyvají se vždy o prvních schůzích měsíců těch.

ČLÁNEK V.

1. Vstupné a příspěvky určí se dle poměrů místních.

2. Poplatek žáků dle usnesení sboru.

ČLÁNEK VI.

1. Povinností každé z členů jest, schůze a cvičení pravidelně navštěvovati, veškeré jí uložené výbory a povinnosti svědomitě a správně vykonávati.

2. Pravidelné příspěvky a jiné, sborem ustanovené poplatky nejdéle do čtvrtletní schůze zapraviti.

ČLÁNEK VII.

1. Členem přestává býti, která vystoupí a sboru to ohlásí, 2. která pro neslušné chování vyloučena byla, 3. která za vystouplou se považuje pro neplacení příspěvků.

4. Za vystouplé ale považovati náleží sboru ony, které nezaplatily své příspěvky tři měsíce za sebou jdoucí.

ČLÁNEK VIII.

1. K vedení správy spolkové a k opatrování jeho majetku, buďtež voleny následující úřadnice.

2. Předsedka, místo-předsedka, tajemnice, pokladnice, náčelnice, cvičitelka a domácí správkyň. (?)

3. Úřednice tyto voleny buďtež vždy ve schůzi celoroční.

4. Volba úřednic děje se listky.

5. Předsedka neb místopředsedka jest povina zaujati své místo v pravý čas, bedlivě přihlížeti k tomu aby stanovy, pravidla a předpisy sboru přesně byly zachovávány.

6. Tajemnice vede dokonalý zápis o veškerém jednání při schůzích, a vyhotovuje veškeré písemné práce sboru.

7. Pokladnice přijímá veškeré peníze a příspěvky, vyplácí veškeré vydání, při každém čtvrtletním účtování veškeré vyplacené poukázky jakož i veškeré knihy účetnímu výboru k prozkoumání předkládá.

ČLÁNEK IX.

1. Spolek budiž považován za rozešlý, když zbude méně než 7 členů.

2. Pakli by se spolek rozešel, připadne jmění jeho pozůstalé jednotě bratrů Sokolů, pakli těch by v městě nebylo, připadne jmění ono Národní Jednotě Sokolské, s tou výminkou, že ona ho zase vydá prvnímu tělocvičnému spolku paní a dívek, který se v tom městě založí. (P. r. Navrhovatel chce bezpochyby říci aby jmění zaniklého sboru připadlo sboru sokolskému stávajícímu v místě příslušném, jinak aby připadlo N. J. S. Jak pak má se naložiti s jměním zaniklého sboru kde jest sokolských sborů několik?)

ČLÁNEK X.

1. Kdykoliv by článek stanov neúplný byl, a spory o něm povstaly, neb pro některé záležitosti žádného ustanovení nebylo, rozhodují vždy dvě třetiny hlasů.

2. Jednací řeč jest česká.

3. Každá z členů jest povinna zaopatřiti si stejnokroj.

4. Žádná sestra nesmí nositi stejnokroj mimo vycházky a zábavy sokolské.

5. Sestry se oslovují jediné slovem „Ty“.

POŘÁDEK PŘI SCHŮZI.

1. Zahájení schůze.
2. Čtení jmen úřednic.
3. Čtení zápisu ze schůze minulé.
4. Placení příspěvků.
5. Zprávy výboru a úřadnic.
6. Uvádění členů nových.
7. Čtení dopisů.
8. Nedokončené záležitosti.
9. Návrhy pro dobro sboru.
10. Navrhování nově se hlásících.
11. Čtení příjmu a vydání.
12. Ukončení schůze.

Podává Petr Straka.

Písemnictví.

V říjnovém Sokolu čteme:

„Přednášky br. K. Hrona o soustavě sokolské právě vyšly nakladem tiskárny dr. Ed. Gregra. Jest to přehledný, srozumitelný návod o soustavě naší, jenž bude vhod cvičitelstvu našemu, jemuž jej co nejlépe doporučujeme, neboť do dnes postrádáme správného, stručného díla podobného. Cena sedmiarchového svazku 40 kr. Úvah a řeči dr. Miroslava Tyrše vyjde dne 8. října svazek druhý, obsahující pokračování úvah všeobecných. Uspořádal Dr. Josef Scheiner. Cena 1 koruna. Tiskem a v komisi F. Šimáčka v Praze, na něhož objednávky veškeré buďtež zaslány.“

Upozornění br. knihovníkům. Pořídili jsme nové vydání prvního a druhého svazku knihovny cvičitelů sokolských obsahující „cvičební večery na hrazdě a na koni na šíř, od br. F. Kožíška. Cena svazku 20 kr., poštou 25 kr. Objednávky vyřizují se jen za hotové.“

Svazek druhý „Úvah a řeči dra. Miroslava Tyrše“ měl by každý Sokol si zaopatřiti. Svazku prvního spisu toho zakoupil výk. výb. N. J. S. 500 výtisků, i nevíme zda již je Sokolové od výk. výb. odkoupili všechny. Výtisk prodává se za 25 centů. Spisek Hronův a cvičební večery Kožíškovy ať zaopatří si alespoň každý cvičitel a každý kdo jen trochu o cvičení se zajímá.

Nevíme proč nebyly vydány v knize též Kožíškovy „cvičební večery na bradlech“, po kterých s mnohých stran činěny poptávky od našich cvičitelů.

DO P I S Y.

V Chicagu, Ill., 21. října 1894. — Veřejné cvičení Klatovského Sokola přesvědčilo nás o pili a svědomitém řízení cvičení jak bratra cvičitele Vác. Lukeše tak i náčelníka br. Spěváčka. Cvičení provedená dne 13. října t. r. znázornila postupně cvičení, jak začátečnická tak vyspělých borečů.

Poněvadž pak večer onen vyhrazen byl jedině ukázání veřejnosti, kam dobrou vůli a bez krkolomného prázdňého komedianství v tělocviku dospěti možno, zabralo dle úsudků některých příliš mnoho času, což však nebylo pro diváky tak unavující spíše dle mého zdání jen program cvičení měl býti přeměněn. (P. r. Cvičení veřejné nikdy nemá býti přetahováno. Pál druhé hodiny, na nejvýše dvě hodiny, a to jen při zvláštních příležitostech však nikdy déle ať trvá. Někde jest zvykem protáhnouti veřejné cvičení na tři až půl čtvrté hodiny, ať by vše co prováděno, dalo se snadno odbyti za hodinu neb za půl druhé hodiny, jen kdyby mezi jednotlivými čísly pořadu nebylo zbytečně dlouhých přestávek. Nedivíme se nikomu, že na veřejné cvičení jen nerad jde se podívat, když předem ví že jest mu při něm po několik hodin se nuditi, neboť cvičení samo zaujme obyčejně mnohem menší čas, za to však nekonečné přestávky mnohem větší část času veřejnému vystoupení věnovaného. Sami jsme častokrát opustili veřejné cvičení před ukončením, když do nekonečna se tahlo a přece nás cvičení zajímá, jak potom má vydržeti na místě po několik hodin laik, jemuž cvičení jednou zajímavosti není. Nebyti toho tance, jenž bývá po každém večer pořádaném veřejném cvičení všude obligátním pak by sotva kdo dočkal se konce cvičení nekonečně dlouhého. Viděli jsme to u turnerů několikráte že obecenstvo úplně odešlo když cvičení se protahovalo trochu déle. Nám by se tak bezpochyby také leckdy přihodilo kdyby naděje na nějaký ten tanec aspoň ty mladší na místě nezdržela. — Svrchu zmíněnému cvičení Sokola Klatovského přítomni jsme nebyli však ze slov br. dopisovatele soudili bychom že měli asi pravdu ti, co mínili že cvičení zabralo příliš mnoho času i že diváci následkem toho se nudili. A tomu dá se přec vždy snadno předejiti.) Žáci i žačky i cvičící členové Sokola podali důkaz své pilnosti a dobré vůle.

Cvičitel pak br. V. Lukeš, kterýž žáky a cvičení sokolská jakož i náčelník br. Spěváček kterýž žačky Sokolek Klatovských na starosti mají, zasluhují plného uznání.

Nastalým chladnějším počasím, oživena i naše tělocvična, žáci cvičí ve dvou četách (20 žáků), žačky ve dvou četách, též 20 žaček. Zde pomáhá příčinnivý a neunavný br. Jos. Houda. Sokolové pak též ve dvou četách po různu 16, 18, až 20 členů. Jen více svornosti a sokolského ducha, a i sokolské rozvahy a Sokol Klatovský bude utěšeně květat. Sokolky naše pilně přičinují se o sesílení svého sboru a doufám jistě, že časem podaří se tu předsudkovou hráz provalit a uznání, a prospěch tělocviku pro dívky docílit.

Finanční stav naší jednoty zdá se, že zase bude se bráti cestou příznivější a tím i prospěšnější celé jednotě. Zazlilif jsme těch útrap plnou řadu ale pevné srdce sokolské nepopustí.

Velikým dobrodiním jest že v naší budově není hospody, tu bez ostychu navštěvována jsou cvičení i schůze ať tytéž mohly by býti četněji navštěvovány. Mámec dosti Sokolů kteří myslí, zaplatí-li že vykonali skutek šlechetný, a dále se víc nestarají; ale účel náš vyžaduje pili a práci bez oddechu, neúnnavnou. Doufám však, že s nastalými zlepšenými poměry finančními vzpruženo bude činění a cítění v pravdě sokolské. Pobízejte pak spolubratry k vytrvalosti a pevné vůli sokolské, by o příštím dnu novoročním s radostí a pýchou mohli se poohlédnouti zpět a posouditi práci vykonanou volám veškerým a zvláště „diplomovaným“ našim Sokolům Na zdar!

Frant. Ort.

V New Yorku, 3. listopadu 1894. — Jest již dávným zvykem, že v den narození některého z členů rodiny, sejdou se přátelé, příbuzní, sestry a bratři v navštěvu společnou, by blahopřáli tomu který rok opět přečkal, by společnou soustrast projevili byl-li rok právě minulý nešťastím postižen aneb by společně se radovali, že v štěstí a spokojenosti opět rok vesele zažili. I my měli jsme takovýto slavnostní den, neb dne 13. října dočkali jsme se 27letého trvání, který oslaven byl způsobem tichým však Sokola důstojným, i my sešli jsme se co velká rodina, bychom se radovali z úspěchů, kterých

jsme za rok minulý dobyli, my sešli jsme se, bychom nedostatky své odhalili a jim se na příště vyhnuli. Bohužel, že právě tam, kde nejvíce Sokolů shromážděno kdy bylo, nebylo žádné úvodní řeči, nemíním však řeči plné fráze a vychloubání, nýbrž řeči, která od srdce k srdci plynouti měla, povzbuzující řeči k podporování hojnému ve prospěch Sokolovny naší, řeči, která každého nedůvěřivého člena by přesvědčila že peníze, které si každý člen u jednoty ukládá jsou v rukou spravedlivých, jistých a v poctivých, zkrátka chyběla řeč, by i ti liknaví členové k podniku jistému, užitečnému a na nejvýše potřebnému nadchnuti byli a přispívali tak jako ostatní bratři čini. Sokolové! Podnikli jsme úkol veliký, však přece ne, by naše síly převyšoval, a jestli že jest mezi Vámi někdo, kdož by pochyboval, že tělocvičnu naši sotva asi sami si vystavíme, tož budiž každý ujištěn, že podnik náš jest snadný, lehkosplnitelný, přiložíme-li všichni bez odkladu ruku k dílu. Jest nás snad asi tři sta, co pilně, dle možností sehraňují pro sebe peníze u spořitelního fondu Sokola našeho, a ti jsou přesvědčeni a jisti, že do roka budeme tábořiti v síni své, v domovu svém. Jsou mnozí, kteří jsou již dlouhý čas bez práce a neplatí dosud ničeho, poněvadž nemohou, však těch není ani 50. A kde že jsou ti ostatní bratři, kteří pracují, však ještě se k spořitelnímu fondu ani zapsati nedali, a ani centem nepřispěli? A přece vím, že i oni touží po svém domovu.

Jsou liknaví, myslí až půjde obchod lépe, že zaplatí po částkách větších, za tím však práce zhoršiti se může, pak zase začnou naříkati, že ani na domácnost vydělati nemohou a nechtějí opět ničeho, ačkoliv i srdcem k Sokolu lnou. Slibme sobě bratři, že každý týden těch 25 centů si uložíme u fondu — a ihned je odevzdáme a těch přes dvě stě členů, když to každotýdně vykoná a správně s těmi třemi sty členů platiti bude, pak se nebojme vystavěti budovu v ceně padesáti tisíc dolarů, pak se nebojme ihned do stavby se pustiti, neboť čím dříve, tím lépe pro nás, když tělocvična státi bude. A kde že jsou ti naši páni příznivci a také „Sokolové“, kteří slíbili, že jakmile Sokol něco podnikne, oni že větší částky darují ve prospěch tak důležitý? Kde jsou ti bohaši, kteří slibovali ale ničeho neplní? Nyní nejvíce peněz třeba, neb již koncem tohoto měsíce chceme dáti pozemky své až do základů vyklidit.

Jakmile i to hotovo bude, přikročíme ku stavbě neodkladně a protož apeluju opět na bratry ony, by pomohli co nejdříve darem peněžitým, by vykonali slib svůj a tak si pojistili u nás památku nehynoucí. Považme, že platíme z místnosti cvičebních zmních, nezdravých přes 30 dol. měsíčně a za letní období asi 150 dol., též považme dále, že za jedno divadlo 75 dol. platíme za půjčení holé místnosti, uvažme dále kolik tisíc dolarů necháme vydělati v místnostech německých v zábavách námi pořádaných a připočteme-li, že i do naší budovy jiné spolky zábavy své přeloží, tu bez starosti buď každý, že přijdeš o své uložené jmění v budově naší. My správně, poctivě budeme na majetkem svým bdít, u nás nebude nikdo se roztahovat a nám poroučet, co smíme neb nesmíme činiti, u nás jedna mysl, jeden duch zavládne jako až dosud se děje v případě tomta, a tím předejde se veškerým nepřijemnostem, jaké na nás chystány byly v Národním domě. Čas kvapí, přispěj každý, neodkládej, přines co máš, co můžeš každotýdně neb rychlá pomoc — dvojnásobná pomoc. T. Jed. Sokol Fugner darovala \$10 ve prospěch naší tělocvičny, začez náš srdečný dík buď jim odměnou nejlepší. — Na zdar!

Michael Kafka.

V Chicagu, Ill., dne 4. listopadu 1894. — (Z T. J. Sok. Ty r š.) — Což jsem to nevěděl, že si jen nepřátelé udělám se svým dopisováním? Nuže bratři New-yorští, jen si z toho ničeho nedělejte, já též si z toho dohromady nedělám ničeho, vždyť jsme všichni chybní. Ale to mně přece nejde k rozumu; poprvé se pustím do novinářství a již hned že jsem Vás chtěl urazit? Toto, bratři, to nebylo v mé mozkovici a vůbec urážku jsem žádnou nemyslel. Tak vidíte, člověk přece jen musí být opatrným co do novin píše, aby snad tím někoho neurazil. A myslíte že každý člověk může být žurnalistou? Já to dříve myslil ale od té doby co jsem četl jistý článek od pára nejnovějšího českého (?) žurnalisty v anglickém časopisu chicagském „Recordu“ jsem dočista jiný myslivec.

Ale bratři Newyorští es byste asi dělali, kdyby o Vás někdo v anglických novinách napsal že jste nevzdělání Čechové, neumějící si nic přečíst jako o nás v Chicagu jistý „u č e n e“ napsal?

Jáčku, co byste dělali? Zlobili byste se? My zase v Chicagu si toho ani nevšimnem. Mně samému ten článek padl náhodou do oka a věfte mi, doposud nejsem s to rozluštit zdaliž onen pan chtěl zsmrdovat tu anglickou řeč aneb české demokracie. Ať již to jest jak chce děle si o to hlavu trápit nebude; to za to nestojí.

Však již zase jinam miřím; marnost vše, mně to nedá abych se s někým trochu nepobádal a zvláště zdaliž jest nepřítel vzdalen na jistou distanci, to mně věfte, to snad bych se s ním lrdloval v tu chvíli; ono mně to jaksi potěší a takového potěšení nyní se mně málo dostává od té doby, co jsme ty dvouměsíční spolkové schůze zarazili; to byly živé schůze, věčná škoda jich, v nich aspoň člověk něco zažil.

Nyni tady v tom temperencelářském Englewoodu žiji jako na poušti. Vzdálen od české osady sídlím mezi Američany. Mnohdy k večerní době, když slunce rdi červeně západní oblohu a poslední své zlaté paprsky vylévá na krajinu chicagskou, tu zmocní se jakási touha srdce mého, nesnáze a trpkosti zaplaším z hlavy své, s napnutým zrakem hledě v hlubiny nebeské, myšlenky mé letí s rychlostí bleskovou tam daleko přes Stock Yards do té naší české Plzně, kde neuprosný flašinet od rána do večera vyhrává na přefoukanou píšťalu „Za čtyřák, za čtyřák, za čtyřáček“, a naši hudebníci jak by závodili o sud plzeňského.

Věfte mně, ta naše Plzeň mně v neděli připadá jako v Čechách na pouti, samé procesy, muziky, křiku, tlačenice, všeho dost. Což pak v sobotu večer; to ani jediná síň česká není prázdná. A čemu se divit? Vždyť každý týden se zrodí nějaký ten klub neb kloubek a toť se rozumí též každý musí odbývat náhou „G r a n d“ zábavu aby vydělal peníze. Ten svět se náramně čerstva předělává. Jest tomu jen asi šest let co jsem s několika jinými členy dokázal abychom v našich zábavách tančili též čtverylku a besedu. To bylo proti tomu spouzení a vyčítání že jsme velcí páni a t. d. A nyní? Podívejte se tuhle na ten taneční pořádek: „Oxford“, „Berlin“, „Chicago Glide“, „H a d r G e v a c h t“ a více takových hadrů, které nemají ani dost málo způsob slovanských tanců však za to jsou skrz na skrz prosáklé irčanským kopáním a skákáním. A to má být program pro naši českou mládež! Nedivme se tomu; vždyť mnoho mladíků od sokolských spolků patří k tomu neb onomu zábavnímu klubu a taneční škola ta je u nich nehlavnější účel. Vinu tohoto všeho nesou většinou sokolské sbory samé, že pro mladíky takové neuspořádají ušlechtilé zábavy v neděli odpoledne času zimního, aby si nemusili hledat zábavu mimo sbor. Následek toho jest, že takový člen místo aby s láskou a oblibou pohlížel na sbor sokolský, spíše se mu týž znechutí a naposled od něho též odpadne. Kdybychom stavěli naše síně tak aby skutečně byly domovem pro naše členy v jejich prázdných hodinách, a pak pro ně též zařídili přiměřenou literární zábavu, pak bychom mohli též očekávat že budou s námi pracovat. Však nyní? Když sokolský sbor pořádá zábavu ten večer co ten neb onen klub, tu vždyť takoví členové jdou do klubové zábavy raději, než do sokelské. V posledním času to všechny sbory shledaly ku své finanční ztrátě.

Nespolehejme se, že cvičení udrží nám veškeré členy, vždyť to vidíme jak to jde. Asi jedna osmina veškerých členů sokolských cvičí. Což pak činíme pro těch sedm osmin, mezi které patří také hodná porce starších členů? Doposud ničeho. My musíme něco učiniti pro naši mládež i starší členstvo čím bychom je připoutali ke sboru. Najednou nynější způsob zničit nemůžeme ale svrchovaný čas máme začít s novou reformou v našich sborech.

Na zdar!

B. D i b e l k a .

V St. Louis, dne 4. listopadu 1894. — Těšil jsem se, že budu moci podati již v tomto dopise zprávu, jak daleko jsme pokročili s denní tělocvičnou školou a dosud ještě počátek učiněn nebyl. Mělo se započítí již ve vyučování v tomto měsíci, když vše nejlépe upraveno bylo a nemilou náhodou nemohl Sokol F. Jeřábek pro své zaměstnání započítí. Tím se stalo, že další o denní škole ponecháno k vyřízení cvičitelskému sboru, který jak doufám bude moci co nejdříve částečně vyhovět nálehavé potřebě a že ještě tento měsíc počátek učiněn bude. Vyučovati se mělo as takto: hoši od 7 do 14 roků ve čtvrtek a v sobotu od půlpáté do šesti večer; dívky malé v témž stáří v pondělí a ve středu v týž čas jako hoši od půlpáté do 6 hod. odpo. Větší dívky každou středu od 7 do půldeváté večer, žáci větší s členy zároveň od 8 do 9 hodin večer v úterý a v pátek.

V naší tělocvičně to vyhlíží nyní o polovinu lépe a veseleji, tím

že větší počet členů vstoupil do řad našich cvičenců a bylo by přání, by stále počet jich rostl. Výbor pro pořádání přednášek opět vstoupil v činnost a připravuje na neděli 25. t. m. první přednášku. Směr, jaký sobě ustanovil, bude více zajímaví, neb mimo poučné chce též připojit část zábavnou a tu hlavně záležeti bude na členech, by vždy hleděli se dostavit a mezi širším obecnstvem pracovat tak, bychom mohli vyhovět všem účelům, které sobě naše jednota vytkla.

Nyni, kdy naše tělocvična jest tak upravena, že vyhovuje ve všem přání našich členů, aby sbor dovršil činnost svoji otevřel v prostranné místnosti čítárnu v každý čtvrtek v týdně, kdy členové mají příležitost sobě prohlédnouti ony cenné knihy, které se domů nepůjčují. Ať členové využítují ony večery k svému prospěchu a uvedou i své známé do čítárny, neb přístup i nečlenům se dovoluje a knihovník Sok. Hájek každému ochotně poslouží v určenou dobu.

Dne 6. října pořádal sbor pro své členy sokolskou zábavu, která byla velmi přátelská a nálada v ní úplně sokolská. Naši se drželi statečně; mezi tancem provedeno několik komických výstupů a pak se střídaly zpěvy se zvláštním ohledem na naše sokolské písně.

Dne 21. října pořádali naši ochotníci divadelní představení „Vesničané“, které sehráno s úspěchem a ku cti účinkujícím. — Na den 18. listopadu opět připravuje se divadlo; bráti se bude „Divadelní vlak“. — V sobotu dne 3. listopadu pořádán ples našim činným členstvem. Nevím, z jakého popudu ples pořádán, zda snad k vůli politikům neb že tím získáme částečně něco na krytí výloh z tělocvičny. Jest dobře starati se, bychom se činili o umocnění našich povinností, ale nevím, zda čtyři zábavy v pěti nedělích v těchto časech nebudou mít vliv na zábavy pozdější.

Do společného výboru pro Národopisnou výstavu v Praze zvolen z našeho středu Sok. Fr. Vrána.

Naše první četa, již tvoří Sokolové V. Červenka, K. Bergstein, Fr. Jeřábek, Mat. Ryska, Tom. Ulrich a Vác. K. Triska, účastnila se slavnosti, kterou pořádali stávkující vozkové pivovaru, při kteréž příležitosti cvičila. Četa byvši uvedena náčelníkem, cvičila na hrazdě a výkony její provedeny bezvadně, tak že každý jednotlivý výkon odměněn bouřlivým potleskem. Po ukončení cvičení chtěl nechtěl museli naši opět vystoupiti a rámus byl ohromný. Po odchodu jim poděkováno za výpomoc a zároveň vysloveno uznání, jakého sobě naši členové získali. Každý se vyslovoval poctivě o tom, že Češi jsou v tělocviku tak pokročili, mnozí, ač většinou jsou to Němci, nadšeně o nás mluvili a druhý den všechny časopisy přinesly pochvalné zprávy. Jest vidět, že vystoupením mezi jiným národem získá se mnoho v prospěch náš. Jen vždy čestně a důstojně se okázati! — Na zdar! V á c . K . T ř í s k a .

V Chicagu, dne 6. listopadu 1894. — (Z T ě l . J e d . S o k o l T á b o r .) — Myslím, že bude na čase podati jednu zprávu o činnosti našeho sboru, o kterém, ačkoliv jest tomu již skoro čtyři roky co byl založen, přece snad posud nikdy žádné zprávy v Sokole Am. uveřejněno nebylo. Stranu dopisování nemůžeme žádnou omluvu podati, nebť jest těžko dopisovat, když sbor náš dosud žádného dopisovatele si nezvolil. Až v poslední schůzi jsme si na to vzpomněli, že by bylo záhodno, aby i jiní Sokolové o nás zvěděli, jak pokračujeme. Není to tak těžká práce podobný úřad na se přijmout, ale tolik je jisto, že když se má někdo zvolit, že není možno někoho k tomu přikovat, třeba by měl náš sbor dosti schopných členů, kteří by podobný úřad mohli dobře zastat a pak obyčejně se to strčí takovému členu, který je toho skoro nejméně schopen — v tomto případě mně. Abych ale přece něco podstatného napsal, musím dříve myslet, jak bylo před několika měsíci. Tak na př. dne 19. srpna jsme pořádali první veřejný výlet do blízkého Riverside který se nám vydařil znamenitě. Je nás trochu málo, ale výletu se jich účastnilo ještě méně a tak jsme prodělali pouze \$5.00.

Musím zároveň podotknouti že sbor náš byl nucen suspendovat pět nejstarších členů k vůli neplacení což nám způsobilo velkou nevoli mezi členy. Někteří se jich zastávali že jsou zakládajícími členy, a že když jsme jim čekali půl roku a rok, tedy abychom čekali ještě déle, třeba by ani členové sboru nebyli nic platní neb do cvičení nechodili, a výbor nějaký neb úřad též nepřijali. Myslím že kdyby sbor měl bráti ohled na člena, že by to netrvalo dlouho a přestal by pak platit jeden po druhém a přišli bychom opět tak daleko jako letošního jara když byl náš sbor suspendován od N. J.

Sokolské, kde na nás nebrali též žádný ohled (třeba to nebylo naší vinou). Lepší je hrstka členů dobrých nežli velký houf nedbalých. Na zdar! Tomeš Anderle.

V Chicagu, Ill. — (Ze sboru Sokolek Čechie.)
— Cvičeno za měsíc září 4krát ve dvou družstvech o 11 členech. Cvičeno na všem hlavním nářadí, prostná a pořadová cvičení. Nejlepší členové byli: Marie Pisinger, Anna Červený, Bohumila Červený, Anna Prokeš, Marie Prokeš, Aloisie Teml, Eleonora Járka, Františka Macku, Johanna Macku, Anastazie Blažek, Růžena Fousek, Anna Sládek, Kateřina Hošek. Žákyň cvičilo 9.

Cvičeno za měsíc říjen 4krát ve dvou družstvech o 13 členech. Cvičeno na všem hlavním nářadí, prostná a pořadová cvičení. Nejlepší byli: Marie Pisinger, Marie Járka, Františka Macku, Anna Sládek, Kateřina Hošek. Žákyň cvičilo 9.

Anastazie Pechová, náč.

Z T. J. S. v St. Louis, Mo.

Vyloučení: Jan Srnka, pro neplacení příspěvků. Alois Janda, pro neplacení a nedovolené cestování dne 29. října. — Odstupní list obdržel Benjamin Stampfer dne 8. října. — Se sokolským Na zdar!

A. Hájek, t. č. jed.

Z T. J. Sokol v New Yorku.

Během třetího čtvrtletí vyloučení byli pro neplacení následující členové: Vac. Jiránek II., Ant. Sůhrada, Franta Kopera, Václav Kofán, Jan Nekvasil, Alex. Štrobach, Ant. Vitek, Ant. Pokorný, Al. Vavruška. — Odstupní list obdrželi Razimír Landewitz, Ant. Obraz, Jan Pokorný II., Ant. Pospíšil, Jan Šmidmayer a Josef Soukup.

Al. Bohdanecký, jed.

Oznámení vyloučení.

Z Těl. Jed. Sokol Tábor v Chicagu, Ill. Václav Sklenář byl dne 4. října 1894 ze sboru našeho vyloučen pro mrzké pohanění sboru a neplacení příspěvků.

Jan Tulach, tajemník.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 15. října 1894. — (Schůze řádná.) — Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal. — Přítomni všichni členové. — Zápis o minulých dvou schůzích po přečtení přijaty. — Přijat a k vyplacení příkazů účet znějící na \$2.00 za rytinu podobizny zesnulého Vojty Náprstka, jež otištěna v č. 9. „S. A.“ — Dopisy ze župního výboru Chicagského a od br. Nejedlýho přijaty a jednatieli k vyřízení příkazány. — Ovičitelský sbor župy Chicagské vysvětluje potřebu a výhody pořádání župního ovičitelského kursu a odvolává se ku stanovám, žádá hmotnou podporu pro běh ten. Žádost přijata a povoleno \$15.00 měsíčně na kurs ten. V dříve rozepsal se ovičitelský sbor o potřebě určitého měřítka stupňů cvičení. Usneseno, by požádán byl pořadatel listu, aby, uznali za dobré, o věci této se rozepsal a Sokoly ku podání návrhů v té příčině vyzval. — Výbor zvolený k obstarání železničního listku společnému ovičitelů, br. J. Mendíkovi, sděluje, že obstaral železniční listek s výhodou použití salonu a speciho vozu pro br. Mendíka do Chicaga za \$17.00. Odtud do Cedar Rapids obstarají br. Mendíkovi železniční listek na účet výk. výboru bratří Chicagští. Zpráva výboru přijata. — Přijaty dopisy: T. Jed. Sokol Nová Vlast z Clevelandu, „Čechie“ z Chicaga, T. J. Sokol z Westfield, Mass., „Klatovského Sokola“ z Chicaga, T. J. Sokol „Fuegner“ z Long Island City a T. J. Sokol „Tábor“ z Chicaga. — Výbor zvolený ku prohlédnutí stanov T. J. Sokol z Milligan sděluje, že stanovy prohlédl a s malou opravou je odporučuje. — Na to zavedena rozprava o vypracování rozvrhů cvičebních pro jednoty a konečně usneseno ponechat vše tu k provedení náčelníku Nár. Jed. Sokolské, Aug. Tesaři, a spol. ovičitel J. Mendíkovi. — Rozhodnuto, by po výtisku „Úvah a řeči Tyršových“ zasláno bylo všem jednotám do knihoven a mimo to každé jednotě zaslán má být jistý počet výtisků v poměru ku počtu členstva k rozprodeji mezi členy. — Jednáno o sepsání česko-anglického slovníku tělocvičného, jenž prospěl by velmi těm Sokolům, kteří přijmuli by místa ovičitelů v tělocvičnách anglických aneb na školách obecných. Zapisovatel uloženo, by, možno-li, obstaral nějaké spisy anglické s názvoslovím tělocvičným a jednání další o tom na dobu neurčitou odloženo. — Poněvadž v předvečer voleb obecných, na něž připadá schůze, tuto nelze odbývat, usneseno ji vypustiti a odbývatí schůzi příští až 3. pondělí v listopadu. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zap.

Zpráva účetní za měsíc říjen 1894.

Příjem.

1. října.	4proc. úrok z \$1000 v bondech Spoj. st.	\$10.00
Těl. Jednota Sokol Svornost v Morrisani	doplatek na III. 1894.	6.17
Titíž pro Třeбенice po 5c.		1.60
5. „	T. J. Sokol ve Westfieldu doplatek na I. 1894	2.30
	příspěvky za II. 1894.	2.40
	dto za III. 1894.	2.40
	Titíž pro Třeбенice po 5c.	70
8. „	Za 9 výtisků Úv. a řeči dra. Tyrše I. od členů v. v.	2.25
„	Za 15 výt. těchže od Aug. Tesaře v N. Y.	3.75
	T. J. S. Fuegner v L. I. City příspěvky za III. '94.	6.60
	Titíž pro Třeбенice po 5c.	1.65
11. „	Plzeňský Sokol v Chicagu příspěvky za III. '94	52.50
	(beze zprávy)	
	T. J. S. Čechie v Chicagu splátka na IV. '93.	21.70
	T. J. Sok. Český Lev v Oxford Junction doplatek na III. 1894.	1.48
	přeplaceno na IV. 1894.	1.12
	Titíž pro Třeбенice po 5c.	.65
13. „	T. J. S. v Chicagu pro Třeбенice po 5c.	1.55
15. „	T. J. S. Tyrš v Chicagu doplatek na IV. '93.	33.81
	příspěvky za I. '94.	42.40
	splátku na II. '94.	13.30
16. „	Za ohlášky v Sok. Am.	12.00
20. „	T. J. Sokol v Omaze doplatek na II. 1894.	.20
	příspěvky za III. '94.	10.50
	B. Dienstbier v Omaze za 1 Úvahy atd.	.25
25. „	Plzeňský Sokol v Chicagu pro Třeбенice po 5c.	12.80
26. „	T. J. Sokol Tábor v Chicagu doplatek na III. '93.	.80
	příspěvky za IV. '93.	5.70
	spláci na I. '94.	2.20
	Sok. Jed. Horník v Coal City dopláci na III. '94.	3.29
	přeplaceno na IV. '94.	1.71
27. „	Č. A. S. v Manitowoc příspěvky za III. '94.	5.40
29. „	Sok. Jed. Horník v Coal City pro Třeбенice.	1.25
	T. J. Sokol v New Yorku takéž	25.00

Úhrnem \$295.13

Vydání:

1. října.	Nájemné za III. '94	\$ 3.00
	Služné jednateli za III. 1894.	25.00
	Služné pokladníkovi za III. '94.	2.50
	Br. Jos. Kopeckému za vyplnění 36 diplomů pro sbory po 40c.	14.40
	Splátka na objednané knihy prostřednictvím Dra. Jos. Scheinera v Praze.	75.00
	Za 2 ročníky '94 Sokola Pražského pro Clarkson a Milligan	2.20
	Výlohy pokladníka v III. '94 za poštovné a j. v.	1.00
	Br. Janu Mendíkovi náhrada výloh cestovních do Newarku, Dutchkills a Morrisani	11.97
5. „	Jízdní listek pro br. J. Mendíka do Chicaga	17.00
15. „	Za 10. číslo „Sok. Am.“ s výpravou atd.	104.90
16. „	25 proc. z ohlášek (\$12)	3.00
29. „	T. Nádrovi v Chicagu, soudci za župní závody	3.00
	Br. J. Mendíkovi za jízdní listek z Chicaga do Cedar Rapids	8.25
	Témuž cestovné z N. Y. do O. R.	6.71
	Témuž služné za měsíc říjen	75.00
	Témuž jízdní listek na 2000 mil	50.00

Úhrnem \$406.53

Příjem za měsíc říjen \$ 295.13

Hotovost ze září 1695.12

\$1990.25

Vydání za měsíc říjen 406.53

Zbývá \$1583.72

V bondech uloženo \$1130.00

V bance 453.72

Úhrnem \$1583.72

Zpráva jednatele N. J. S. za 3. čtvrtletí účetního roku 1894.

Příjem od 1. srpna do 31. října 1894.

Hotovost z minulého čtvrtletí.....	\$1841.84
Za Úvahy a řeči dra. Tyrše.....	8.75
Příspěvky na Sokolnu v Třebenicích.....	65.05
Výtěžek ze župních závodů v New Yorku.....	212.24
Dr. K. Štulík na epistolky Sokolské.....	3.00
Úroky z bondů za III. '94.....	10.00
Vrácená cena lístku ve 2. kajutě z Brém do N. Y.....	56.00
Ohlášky v Sokole Americkém.....	12.00

Příspěvky jednot:

Braidwood, Č. Am. Sokol.....	6.20
Bruno, T. J. S. Žižka.....	6.45
Cedar Rapids, Tyrš C. R. Sokol.....	28.20
Cleveland, T. J. S. Čech.....	62.60
Coal City, Sok. Jed. Horník.....	5.00
Detroit, T. J. S. Budivoj.....	14.40
Chicago, Plz. Sokol.....	52.50
Sokol Chicago.....	16.40
T. J. S. Čechie.....	21.70
T. J. S. Tábor.....	8.70
T. J. S. Tyrš.....	89.51
Long Island City, T. J. S. Fuegner.....	6.60
Manitowoc, Č. Am. Sokol.....	5.40
Milligan, T. J. Sokol.....	10.00
Milwaukee, T. J. Sokol.....	21.40
Morrisania, N. Y., T. J. S. Svornost.....	6.17
New York, T. J. Sokol.....	121.10
Oxford Junction, T. J. S. Český Lev.....	2.60
Schuyler, T. J. Sokol.....	20.40
So. Omaha, T. J. Sokol.....	30.70
Westfield, T. J. Sokol.....	7.10

Úhrnem.....\$2748.11

Vydání.

Za Úvahy a řeči dra. Tyrše, poplatky, poštovné atd.....	\$ 86.23
Za župní závody a pod.....	144.25
Za poštovné, dovozní a pod.....	4.23
Za tiskopisy a pod. (s diplomy).....	96.50
Na knihy a Praž. Sok. (2 výt.).....	77.20
Za různé.....	20.05
Za služné jed. a pok.....	27.50
Na společného cvičitele.....	318.93
Za vzorky doplňků stejnojmenných.....	6.80
Na orgán.....	382.70

Úhrnem.....\$1164.39

Vykázáno.

V čísle 9. Sokola Amerického 1894 příjem \$409.09	vydání \$476.73
" 10. " " " " 202.05	" 281.13
" 11. " " " " 295.13	" 406.53
Celkem přijato.....	\$906.27
Schodek ve 3. čtvrtletí.....	258.12
Přijato za toto čtvrtletí.....	\$906.27
Hotovost z minulého čtvrtletí.....	1841.84

\$2748.11

Vydáno za toto čtvrtletí.....1164.39

Převádí se na příští čtvrtletí.....	\$1583.72
Převzato v bondech z Milwaukee.....	\$1356.00
Převzato hotově z Milwaukee.....	101.55
Přebytek z I. čtvrtletí.....	57.76
Přebytek z II. čtvrtletí.....	326.53

Celkem.....\$1841.84

Od toho schodek za III. čtvrtletí.....258.12

Zbývá hořejších.....\$1583.72

Jos. Říha, t. č. jed.

Poz. Šestnáct sborů dluhuje do konce III. čtvrtletí \$567.94, kromě příspěvků, jež přijdou dle zpráv nezaslanych od sborů: Budivoj v Detroit; Praha v Chicagu; Čech v Clevelandu; Tyrš v Cedar Rapids; Blesk v Baltimore; Klatovský Sokol v Chicagu; Mladočech v Racine; ve Wilber (také za II. '94); Chicago v Chicagu; Crete (také za II. '94); v Newarku a v Plattsmouth. Peníze beze zprávy zaslal Plzeňský Sokol za III. '94.

Úplně vyrovnány jsou sbory: v Morrisanii, New Yorku, Dutchkills, Westfieldu, So. Omaze, Bruno, Manitowoc, Schuyler, Braidwood, Clarkson a Milligan, a na IV. přepřaceno mají v Oxford Junction a Coal City.

Veškeré dopisy na jednatele řízeny buďtež do čísla 336 vých. 71. ul.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 336 E. 71st St. Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodíl, Jan Pavlík, Em. Reverely, Josef Strnad. — Náz. A. Tesar, 1432 — I. Ave., podnájemník, Jan Pavlík, 533-5. ul.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Mich. Kafka, 230 E. 73rd St., Jos. Veselý, 1371-3rd Ave., T. Beníšek, 3495-3rd Ave. Náčelník Ant. Jahoda, 419 East 72nd St., N. Y., místonáč.: Fr. Zborník, 361 E. 71st St., N. Y., Al. Pokorný, 2019 E. Eager St., Baltimore, Md. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Radouš 643 Steinway Av. S. J. ŠVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491-3rd Av. T. J. SOK. Newark, N. J. V. Ptáček, 103-14 Av., Cor. Camden Av. T. J. SOKOL, New York; taj. Al. Bohdanecký, 1291 First Ave. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústřední výbor: A. Kment, 1245 South 15th St., A. Steiger, 1417 William St., John Mathouner, 1219 South 14th Street. Náz. J. Peival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Triska, St. Louis, Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. O. Hašek, 18 — II. Ave. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. Daniel. T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Jan Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., A. V. Kouba, jed.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. V. Šťastný 21 — L. St. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt. T. J. S. JIŘÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Ant. Odvárka.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výbor: Jan Zahorík, před., Hynek Vrba, jed. a zap., V. Straka. Náz. Petr Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis. místonáčelníci: Kar. Bečvář a Jos. Janeček, oba z Detroit. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Seaket St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St. T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. Jos. Vimer, 60 Williams Av. T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich., taj. J. Eret, 1617 Fitzhugh St. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St. PĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 3911/2 — 3rd Street. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jos. Nikl, 1443 Douglas Ave.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonáček, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub. — Náz. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt. ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Josef Kříž, L. B. 2. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St. PLZEŇSKÝ SOKOL, Chic.; taj. B. W. Nejedlý 550 Blue Island Av. SOKOL CHICAGO, Chic. M. Schejbal, 1052 Douglas Park Boul. SOKOL SLOVANSKA LIPA Chicago, Jind. Hájek, 139W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St. T. J. S. TÁBOR, Chicago, Ill. taj. Jos. Tulach, 1514 W. 41st St. SOKOLSKÁ JED. HORNÍK. Coal City, Ill., J. Holeček P. O. B. 307

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 336 E. 71st St., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.